HOLLANDS-AFRIKAANSE

LIEDERBUNDEL

verzameld door

Dr. N. MANSVELT

HOLLANDS-AFRIKAANSE
LIEDERBUNDEL,

VOLGENS OPDRACHT VAN HET HOOFDBESTUUR DER

„NEDERLANDSCH ZUID-AFRIKAANSCHE VEREENIGING"

MET VELER MEDEWERKING VERZAMELD DOOR

Dr. N. MANSVELT,

OUD-SUPERINTENDENT VAN ONDERWIJS DER VOORMALIGE Z.-A. REPUBLIEK,
THANS SECRETARIS VAN HET BESTUUR DER ZUID-AFRIKAANSCHE VOORSCHOTKAS.

AMSTERDAM.

KAAPSTAD, HOLL. AFR. UITG. Mij.

PRETORIA, J. H. DE BUSSY.

VOORBERICHT.

Een lang gekoesterde wens is eindelik vervuld.

De Hollands-sprekende Afrikaners wordt hiermede een bundel liederen aangeboden, niet alleen in hun eigen taal gedicht, maar ook voor een groot deel op eigen bodem ontstaan, zowel wat de woorden als wat de muziek betreft. Sommige liederen zijn in 't Afrikaans,[1]) andere in 't Nederlands gedicht; doch alle in de Vereenvoudigde schrijftaal — tans in geheel Zuid-Afrika officiëel erkend — overgebracht. Slechts een paar Oud-Nederlandse liederen zijn onveranderd gebleven, daar alle wijziging de zin of de indruk dezer schone liederen zou geschaad hebben. Woorden, in Zuid-Afrika minder bekend of gebruikt, worden door voetnoten verklaard.

Om de Afrikaanse zangers en zangsters in de gelegenheid te stellen, ook eens met Nederlandse muziek kennis te maken, zijn in deze bundel een aantal Nederlandse liederen opgenomen, waarvan mocht worden verondersteld, dat zij ook in de smaak van de Afrikaners zullen vallen. Van andere, waarvan de woorden minder aan die eis konden voldoen of minder door het Afrikaanse publiek zouden begrepen worden, is alleen de muziek overgenomen, terwijl de woorden op Afrikaanse toestanden toepasselik zijn gemaakt. Waar dit niet geschied is, vindt, naar wij vertrouwen, de een of andere Afrikaanse dichter of dichteres wel eens gelegenheid om naast of in plaats van de Nederlandse woorden op dezelfde muziek een echt Afrikaans lied te dichten.

De inhoud der liederen is zeer verscheiden. Ernst en luim vindt men er evenals in 't leven dooreengemengd. De Afrikaner, wiens zin voor humor hem nooit verlaat, zal zeker deze dooreenmenging niet wraken. De dichterlike ontboezemingen van een van Afrika's edelste zonen — oud-president F. W. Reitz — te midden van het oorlogswee geslaakt, strekken daarvan ten bewijze (zie *Di Lady Roberts* en *Di Mieliepit.*). **In deze bundel vindt men nagalmen uit de vroegere en latere geschiedenis van het Afrikaanse zowel als van het Nederlandse volk, maar ook liederen uit het huiselik en dageliks leven, liederen die de liefde voor Vaderland en Moedertaal bezingen, zowel als minneliederen en liedjes gewijd aan de een of andere uitverkorene van het hart. Ook de kinderen zijn in deze bundel niet vergeten.** Het motto „Elck wat wils" zou zeker voor deze verzameling niet ongepast zijn geweest.

Mocht het slechts de verzamelaar en zijn medewerkers en -werksters gelukt zijn, de juiste keuze gedaan te hebben en de Afrikaanse zangers en zangsters — de laatsten niet het minst — te hebben doen zien, dat het, als het Afrikaanse hart tot zingen dringt, niet juist nodig is, dit in een taal te doen die van de meesten niet de taal des harten is.

Aan het Hoofdbestuur van de **„Nederlandsch Zuid-Afrikaansche Vereeniging"** werd in het jaar 1892 medegedeeld (zie Jaarverslag 1892—93, bl. 22) dat *„Afrikaansche dames in den regel het Hollandsch beschouwen als een taal, waarin men alleen psalmen en gezangen kan zingen"*. Wij vertrouwen, dat allen, die nog dit dwaalbegrip mochten koesteren, door deze bundel overtuigd zullen worden, dat zij zich vergist hebben.

Volgens het jaarverslag van 1887—88 werden reeds vóór twintig jaar door het Hoofdbestuur van genoemde Vereniging pogingen aangewend om het Hollands lied in Zuid-Afrika ingang te doen vinden.

In het daarop volgende verslag (bl. 22) luidt echter de klacht: *„Onze pogingen om de Nederlandsche Koorvereeniging bekend te maken hadden ook dit jaar in de Kaapkolonie geen merkbaar gevolg. Het Nederlandsch lied schijnt daar nog evenmin op de rechte waarde geschat te worden als de Nederlandsche taal."* Ironies klinkt in het verslag over 1892—93 de opmerking: *„dat zelfs op het nationale feest te Burgersdorp in Januari 1893 verreweg de meeste der gezongen liederen Engelsch waren. Toch werd die feestelijkheid gegeven ter herinnering aan de.... overwinning die de Hollandsche taal behaalde door hare toelating in het Kaapsche parlement in 1882."*

Wat ten dele de oorzaak van het mislukken dezer pogingen was, blijkt uit het jaarverslag over 1897—98, waarin (bl. 23) wordt opgemerkt, *„dat sommige der* (vroeger gezonden Hollandse) *liederen voor den Zuid-Afrikaanschen volksaard bepaald ongeschikt waren, terwijl de opname van eenige Afrikaansche liederen de aantrekkelijkheid daarvan* (d. i. van een Hollands Liederenboek) *zeer zoude vergrooten en een ruime verspreiding sterk in de hand werken."*

In datzelfde jaar werd dan ook in beginsel tot de samenstelling van **een Hollandsch Volksliederenboek voor Zuid-Afrika** besloten en in 1898 vormde zich te Pretoria een Commissie, die zich ten doel stelde, zoveel mogelik alle bruikbare Afrikaanse liederen te verzamelen en dezen met geschikte Nederlandse liederen tot één bundel voor Zuid-Afrika te verenigen.

Doch — de Oorlog kwam tussenbeide, en eerst in 1904 werd het oude plan opnieuw opgevat.

---

1) De woorden der Afrikaanse liederen, uit verschillende bronnen geput, zijn zoveel mogelik naar de tegenwoordig meest gebruikelike spelling gewijzigd.

Dat er sedert weer drie jaren voorbijgingen, vóór het zo lang beraamde plan ten uitvoer kon gebracht worden, is hoofdzakelik te wijten aan de vergeefse pogingen, door de verzamelaar aangewend om door middel van de Hollandse nieuwsbladen, zowel als door persoonlike briefwisseling, de gewenste bijdragen uit Zuid-Afrika te bekomen. Sommigen zijner correspondenten, die zich heel veel moeite getroost hadden, eindigden ten slotte met de verzekering, dat het meeste, wat zij nog bij elkaar hadden kunnen krijgen, te laf en het drukken niet waard was. Mogelik stelden zij echter hun eisen te hoog en zal het, als deze bundel aan zijn doel beantwoordt en daardoor in Zuid-Afrika de belangstelling in het Hollands lied verlevendigd en de medewerking vergroot wordt, blijken, dat er in Zuid-Afrika nog liedjes en „deuntjes" genoeg voortleven en in het Afrikaanse volk zelf nog genoeg poëzie en zanglust aanwezig is om een tweede bundel — en meer — te vullen. Voor dat geval hebben wij zelve ook nog het een en ander in voorraad.

Waar echter in de laatste jaren het nationaal zelfbewustzijn en de zelfachting van het Afrikaanse volk, als geheel, merkbaar in kracht gewonnen hebben, vertrouwen wij, dat dat volk ook *de kracht en de betekenis van het Hollands lied* beter dan ooit zal begrijpen en gevoelen.

In het **Nationale lied** toch schuilt een grote kracht, zowel voor het gemoeds- als voor het huiselik leven, voor de maatschappij en het volksbestaan.

Het lied, dat het gemeenschappelik eigendom van een volk geworden is, waarin dat volk zijn verleden, de worstelingen, nederlagen en overwinningen, het lijden en verblijden, de gevoelens, verwachtingen of aspiratieën van het voorgeslacht of van zijn eigen tijdgenoten vindt uitgedrukt, — dat lied, te zamen gezongen, onder verschillende omstandigheden des levens, leert de mensen delen in elkanders vreugde en smart, leert hen zich één gevoelen met het voorgeslacht en met elkander, bindt de harten samen en maakt door eendracht sterk.

Terecht heet het in het Voorbericht van het **„Nederlandsch Volksliederenboek"** van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen: *„Ja, omdat het lied het menschelijk hart verruimt, de booze gedachten bant, de nevelen, die soms het zonnetje van binnen omhullen, verdrijft, het huiselijk leven veredelt, verheft het ook het arbeidsvermogen en vermeerdert het de energie van den mensch. — Het volkslied leert aan de kinderen des volks: „Gij hebt één Vaderland: hebt dit lief! — Gij zijt éene natie: verdeelt niet, maar vereenigt! Gij hebt als zoodanig één streven: uw land, uw volk gelukkig te maken."*

Moge dan **deze eerste Hollands-Afrikaanse Liederbundel**, zowel als alles wat reeds door anderen voor de Afrikaanse zang gedaan werd en nog wordt, medewerken om het nationale lied in het Afrikaanse volksleven de plaats te doen innemen, waarop het aanspraak heeft en die het moet innemen, zal het nationale leven niet gaandeweg verflauwen en eindelik geheel uitgedoofd worden.

Wij mogen dit voorbericht niet eindigen zonder een woord van hartelike dank gebracht te hebben aan allen, die ons bij het samenstellen van deze bundel met raad en daad hebben bijgestaan: allereerst aan het *Perskantoor van het Algemeen Nederlandsch Verbond*, door welks bemiddeling ons niet alleen enige echt Afrikaanse liederen gewerden, maar waaraan wij ook zeer praktiese wenken verschuldigd zijn.

Voorts aan de heren *Gustav S. Preller*, *Nico Hofmeyr* en *H. Visscher* te Pretoria, *Joh. Visscher*, vroeger mederedacteur van „De Vriend" te Bloemfontein, thans van „De Zuid-Afrikaansche Post", te Amsterdam, *Ds. D. J. Kestell* te Ficksburg, Transoranje, *J. D. Schonken* en *G. W. Bakker*, mediese studenten te Amsterdam, *D. Balfoort* en *W. Tolsma*, vroeger te Pretoria, thans te 's Gravenhage, *A. Vorstman* te Rotterdam, *Emiel Hullebroeck* te Ledeberg-Gent, *P. Hartog* te Dordrecht en *Mej. H. Wolff* te Dordrecht, die ons òf behulpzaam waren in het verzamelen van bestaande liederen en wijzen òf zelve de snaren tokkelden en ons nieuwe melodieën of piano-begeleidingen schonken.

Niet het minst zijn wij echter dank verschuldigd aan de heer *C. van der Linden*, de bekende toonkunstenaar, stichter van de Ned. Opera, te Amsterdam, die zo bereidwillig de niet geringe taak op zich nam om eerst alle door ons verzamelde stukken aan zijn kunstenaarsblik en -oor te onderwerpen en bij het overschrijven ontstane fouten of vergissingen te herstellen, en daarna alle drukproeven zorgvuldig te korrigeren. Bovendien schonk hij ons ook zijn bezielende toonzetting van Blikoor's „Hul sal dit tog ni krij ni" en die van „Di Meisies van di Kaap", en komponeerde de begeleiding van meer dan één lied, waarvan ons alleen de melodie bekend was.

Ten slotte brengen wij hier openlik onze dank aan alle Toondichters, Besturen en Uitgevers, die ons, zoals uit de aantekeningen aan de voet van de meeste stukken blijken zal, zo bereidwillig toestemming gaven om van hun publikatieën gebruik te maken.

AMSTERDAM, October 1907. DE VERZAMELAAR.

INHOUD

volgens de titel der liederen.

(Om techniese redenen moest bij het drukken van de oorspronkelike volgorde der liederen worden afgeweken.)

I. VOLKSLIEDEREN.

II. VADERLAND EN MOEDERTAAL.

III. GESCHIED-ZANGEN EN -LIEDEREN.

IV. ALLERLEI.

V. KINDERLIEDJES.

Verbeteringen

van enkele fouten bij de korrektie over 't hoofd gezien:

voor *Statenrei* op blz. 19, 3e koeplet, 2e regel, lees: *Statenrij*.

voor *boslander* op blz. 58, regel 4 van boven, lees: *boslanser* = bos(ch)lansier (Eng. lancer), spotnaam, gegeven aan die Boeren, die telkens bij 't naderen van de vijand met hun vee het Boschveld introkken.

voor *een ding ontbreekt* op blz. 90, regel 8 van boven, lees: *geen ding ontbreekt*.

voor *mijn* op blz. 115, 9e koeplet, 3e regel, lees: *mij*.

op blz. 137, 4e koeplet, 2e regel, (*bis*): vervalt.

voor: *Muziek van Gerard W. Bakker*, op blz. 153, lees: *Muziek bewerkt door Gerard W. Bakker*.

N.B. Ofschoon overal, waar dit mogelik was, de regels der Vereenvoudigde Schrijftaal gevolgd zijn (zie desbetreffende opmerking in 't Voorbericht), zijn er toch nog een paar *n*'s blijven staan, die hadden moeten wegvallen.

ALFABETIESE LIJST

der Liederen, gerangschikt volgens de eerste regel.

Wijl Tafelberg zal staan.

Volkslied van de Kaapkolonie.

Uit het Engels vertaald door F. W. REITZ. Woorden en muziek van F. REGINALD STATHAM.

Sopr. Alt.

f

1. De zee-man van de ou - de tijd, Met mast en ra en
2. Be-waar-heid is des zee-mans woord: Uit hoop ver - vuld spruit

Tenor. Bas.

zei - len kwijt, Toen hij der Stor - men Kaap trot - seerd', Heeft
hoop nog voort; Wij stre - ven steeds met nieu - we kracht, Ter-

van dat land ge - pro - fe - teerd: „Dit land zal zijn een
wijl ons lied klinkt klaar en zacht: „Dit land zal zijn een

land der Hoop Voor die zijn hand aan 't werk wil slaan, Wijl
land der Hoop Voor die zijn hand aan 't werk wil slaan, Wijl

zee-stroom vloeit en storm-wind loeit, En ge - ne Berg zal staan." ...
zee-stroom vloeit en storm-wind loeit, En Ta - fel - berg zal staan."

VROUWENSTEMMEN ALLEEN.

p

3. Hier lisp-ten wij ons eer-ste woord, Hier 'teer-ste kin-der-lied ge-hoord, Hier luidt de klok nog im-mer voort Een ze-gen op de bruid... En, als de ja-ren he-nen-gaan, Houdt 't kin-der-lik ge-bed nog aan, Dat hier ons graf ook eens moog' staan, Met vol-le hart ge-uit.

p

S.
A.

ff

4. Komt al - len dan, komt, jong en oud, Waar zich onz' roem - rijk'

ff

T.
B.

vlag ont-vouwt, En zweert, wat ook ge - beu - ren zal, Om trouw te blij - ven,

een en al, Met hart en hand aan 't Va - der - land, Waar on - ze paân ook

mo - gen gaan, Wijl zee-stroom vloeit en stormwind loeit En Ta - fel - berg zal

staan; Wijl zeestroom vloeit en storm-wind loeit En Ta - fel - berg zal staan.

Met verlof van de heer STATHAM overgenomen uit „Volksliederen van Zuid-Afrika", NOVELLO, ERVEN en Co., Londen en New-York.

Afrikaans Volkslied.

Moderato.

Woorden uit F. W. REITZ' 50 uitgesochte Afr. Gedigte.

f

1. Een ie - der na - sie het sijn land: Ons woon op A - fri - kaan - se strand; Ver ons is daar geen be - ter grond Op al di wij - e we - reld - rond. Trots is ons om di naam te dra' Van kin - ders van Suid - A - fri - ka.

ff

2

Een ieder nasie het sijn taal:
Ons praat van Kaap tot in Transvaal
Wat almaal maklik kan verstaan.
Wat gaat di andre tale ons aan?
Ons praat, so 's pa en oupapa,
Di landstaal van Suid-Afrika.

3.

Een ieder nasie het sijn wet,
Wat goed gebied en kwaad belet;
En elk sijn wet is na sijn aard
En gaat met sijn natuur gepaard:
So volg ons ook di sede na;
Wat thuis hoort in Suid-Afrika.

4.

Een ieder nasie het sijn reg,
Al is hij nog so swak en sleg.
Daar is één Oog wat alles merk:
Hij set di onreg paal en perk,
Hij kijk oek ons verdrukkers na
En waak oek ver Suid-Afrika.

Overgenomen uit „Liederenschat, uitgezochte Verzameling van 145 Nederlandsche Zangen en 14 Volksliederen van verschillende landen" door JB. KWAST. — D. Bolle, Rotterdam.

Het lied der Afrikaners.

Woorden van ....?

Wijze: Oostenrijks Volkslied.

1. A - fri - ka - ners, land - ge - no - ten, Zijt ge - trouw aan Volk en

N.B.

f *mf*

Taal! Aan u - zel - ven, aan el - kan - der, Van de Kaap tot aan de

f *mf*

Vaal; Van O - ran - je tot Zam - be - zie, In Na - tal en in Trans - vaal!

fp

N.B. Het zal goed zijn, dit lied een toon lager te spelen.

A - fri - ka - ners, land - ge - no - ten, Zijt ge - trouw aan Volk en Taal!

2.

Afrikaanse Moeders, Dochters,
Afrikaanse Zon en Veld
Zijn beroemd door heel de wereld,
Staan in boek en lied vermeld.
Zij bezielen ons met hope,
Hoger, eed'ler dan het geld:
Afrikaanse Moeders, Dochters,
Afrikaanse Zon en Veld.

3.

Eenheid, Vrijheid, Recht en Liefde
In ons dierbaar Vaderland —
Daarvoor strijden, daarvoor lijden —
Alle samen hand aan hand:
Eenheid, Vrijheid, Recht en Liefde
Zijn der vreugde onderpand;
Eenheid, Vrijheid, Recht en Liefde
In ons dierbaar Vaderland.

De Muziek overgenomen uit „Liederenschat, uitgezochte verzameling van 145 Nederlandsche Zangen en 14 Volksliederer van verschillende landen" door J. KWAST. — D. Bolle, Rotterdam.

Zuid-Afrikaans Volkslied.

Woorden van N. HOFMEYR. Muziek van A. T. CLAUSET.

Andante.

mf

1. O, Land ge - kocht door bloed, Door vro - - me hel - de-
2. Mijn ou - - der - huis draagt Gij, Waar ik, zo rein en

moed, Gij zijt mij dier, Gij zijt mij dier, O, Land, Gij zijt mij
blij, En teêr be - mind, En teêr be - mind, Waar ik, zo teêr be-

dier! Wie ook uw kus - ten schuw', Om-
mind, Door moe - der werd ge - wiegd, Ge-

kranst door rot - sen ruw, Ik ben ver - kleefd aan
kust, ge - voed, ge - liefd, Al heb ik haar ge-

U, En woon liefst hier, En woon liefst hier.
griefd, Als klei - - ne kind, Als klei - - ne kind.

3. Uw Naam weer-klinkt in mij Als zoet - - - ste me - lo-

dij, Waar ik ook ga, Waar ik ook ga. Uw

naam weer-klinkt in mij. O, te - - der is de

band, Mij hech - - - tend aan uw strand, Mijn

dier - baar Va - der - land: Zuid - A - fri - ka! Zuid - A - fri - ka!

Tweestemmig voor Schoolgebruik.

(Hierbij kan ook de voorgaande pianobegeleiding gespeeld worden.)

Afrikaner Volkszang.

Woorden van C. W. H. VAN DER POST. Muziek van CARL GOLLMICH.

Eerste Zang.

Langzaam.

Sempre **p**

1. Slaapt het A - fri - ka - ner volk? Ziet het niet, hoe
2. Is de moed gans uit - ge - blust? Hoe? Is 't volk in
3. Kroost van Geus, Fries en Ger - maan, Hoort! 't Is tijd om

Sempre **pp**

wolk op wolk Aan het zwerk te za - men pak - ken En steeds
slaap ge - sust? 't Heeft zo - veel ver-duurd, ge - le - den, Voor zijn
op te staan, Moe - dig wer - kend te ver - schij - nen, Of als

la - ger, la - ger zak - ken? Hoort toch 't loei - en van d' or - kaan!
recht ge - kampt, ge - stre - den. Na - zaat van de Hu - ge - noot,
Volk zult gij ver - dwij - nen Met uw Ze - den, Taal en Kerk.

f

Tweede Zang.

Levendige beweging.

KOOR.

Wijze: Gezang 156.

zal ons volk be - hoe - den! Hij maak' ons rijk in deugd, Sterk

in ver-driet en vreugd, En in vol - har-ding groot; Dan kent ons volk geen

nood: Ons schraagt de Rots der Eeu - wen.

Volkslied van de voorm. Oranje-Vrijstaat.

H. A. L. HAMELBERG. M. F. G. NICOLAI.

Marsch Tempo.

1. Heft, Bur - gers, 't lied der vrij - heid aan En

ff

zingt ons ei - gen volks - be - staan! Van vreem - de ban - den vrij, Be-

kleedt ons klein ge - me - ne - best, Op or - de, wet en recht ge - vest, Rang

2.

Al heeft ons land een klein begin,
Wij gaan met moed de toekomst in,
Het oog op God gericht,
Die niet beschaamt wie op hem bouwt,
Op hem als op een burcht vertrouwt,
Die voor geen stormen zwicht. (*bis.*)

3.

Bescherm, o God, de Raad van 't land,
Geleid hem aan Uw vaderhand,
Verlicht hem van omhoog,
Opdat zijn werk geheiligd zij
En vaderland en burgerij
Ten zegen strekken moog'! (*bis.*)

4.

Zie in genâ en liefde neêr
Op onze President, o Heer!
Wees Gij zijn toeverlaat!
De taak, die op zijn' schouders rust,
Vervulle hij met trouw en lust
Tot heil van volk en staat! (*bis.*)

5.

Heil, driewerf heil de dierb're Staat,
Het Volk, de President, de Raad!
Ja, bloei' naar ons gezang
De Vrijstaat en zijn burgerij,
In deugden groot, van smetten vrij,
Nog tal van eeuwen lang! (*bis.*)

Transvaals Volkslied.

Woorden van CATH. I. VAN REES.

Allegro Moderato. Muziek van RICHARD HOL. (?)

1. Kent gij dat volk vol hel - den - moed En toch zo lang ge-

knecht? Het heeft ge - of - ferd goed en bloed Voor vrij - heid en voor

recht. Komt, bur - gers! laat de vlag - gen wap' - ren; Ons

lij - den is voor - bij; Roemt in de ze - ge on - zer dap' - ren: Dat

2.

Kent gij dat land, zo schaars bezocht
En toch zo heerlik schoon;
Waar de natuur haar wond'ren wrocht
En kwistig stelt ten toon?
Transvalers! laat ons feestlied schallen!
Daar, waar ons volk hield stand,
Waar onze vreugdeschoten knallen,
Daar is ons vaderland!
Dat heerlik land, Dat heerlik land,
Dat is, dat is ons vaderland!

3.

Kent gij die Staat, nog maar een kind
In 's werelds Statenrei?
Maar toch door 't machtig Brits bewind
Weleer verklaard voor vrij?
Transvalers! edel was uw streven
En pijnlik onze smaad;
Maar God, die uitkomst heeft gegeven,
Zij lof voor d'eigen Staat!
Looft onze God, Looft onze God,
Looft onze God voor land en staat!

Hul sal dit tog ni krij ni.

(Nieuw Afrikaans Volkslied.)

Woorden van BLIKOOR. Muziek van C. VAN DER LINDEN.

Stoer en krachtig. *f*

(Liefst te zingen door een groot koor.)

Hul sal dit tog ni krij ni, Ons son - nig

Con 8va

fz

va - der - land! Ni om hul slaaf te wees ni Het God ons hier ge-

fz

fz

plant. Hul sal dit tog ni krij ni, di Go - de van ons tijd: Ons

De syncopen en de anticipatie bij de derde regel van elk koeplet zeer sterk aanpakken. Het geheel met veel geestdrift en kracht.

(N.B. Het con 8va geldt alleen voor begeleiding met piano.)

Geschenk van de toondichter. — Orkestpartituur verkrijgbaar bij „De Nieuwe Muziekhandel", Leidschestraat 15, Amsterdam.

breder.

het ons land met tra - ne En bloed di Heer ge - wijd. En

breder

Con 8va

(berustend)

word nog swaar - der tij - e Door God ver ons ge - stuur, Word

fz

(met geestdrift)

vol ons maat ge - me - te Met al di wrang - ste suur . . Tog

fz

sal hul ons ni krij ni, Di Go - de van ons tijd: Di

Con 8va

breder.

kin - ders van ons va - ders Blij, aan hul God ge - wijd.

breder

Het Vaderland.

Deze muziek kan worden gebruikt als piano-begeleiding, bij het instuderen. Oorspronkelik is de muziek bedoeld voor à capella koor.

Woorden van H. VISSCHER. Muziek van H. VISSCHER.

mf

Er is een plek voor ie - der op deez' aar - - - - de, Die
woes - te - nij, 't zij bloe-men - rij - ke gaar - - - - de, Lief

't har - te bindt met on - - ver - - breek - - bre band. 't Zij
is, lief blijft elk zijn ge - - boor - - te - - - - - - land.

1. 2.

f

Dier - ba - re plek! Ja, ons hart juicht U te - gen; D'e - del - ste wen - sen, Zij

p

zijn U ge - wijd! Bid - - den wij God om Zijn vre - de

en Zijn ze - gen. 't Geldt U, 't Geldt U! die al - ler moe - der zijt.

Met toestemming overgenomen uit „Liederen voor de Scholen der Z.-A. Republiek," door H. Visscher. — J. C. Juta & Co., Kaapstad, Port Elizabeth & Johannesburg.

Het Vaderland.

Woorden van H. VISSCHER. Muziek van D. BALFOORT.

Matige gang. *Met gevoel.*

ZANG.

PIANO.

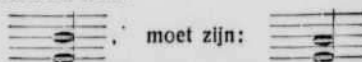
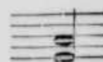
mf *Volgen.*

Er is een plek voor ie - der op deez' aar - de, Die 't har - te bindt met on - ver - breek - b're band. 't Zij woes - te - nij, 't zij bloe-men - rij - ke gaar - de, Lief is, lief

Met nadruk.

mf *f*

ERRATUM.

5e balk, 1e noot, staat: moet zijn:

Iets vlugger.

blijft elk zijn ge - boor - te - land. **f** Dier - ba - re plek, Ja, ons

f *Iets vlugger.*

hart juicht U te - gen. D'e - del - ste wen - sen zij zijn U ge - wijd.

f

mf *Langzamer.* **mf** *Terughouden*

Bid - den wij God om Zijn vre - de en ze - gen; 't Geldt U, 't Geldt U, die

Langzamer. **mf** *Terughouden*

f *met waardigheid.*

al - ler moe - der zijt.

f *Langzamer.* **mf**

ERRATUM.

8e balk, 2e maat, staat: , moet zijn:

Mijn Vaderland.

Langzaam en innig.
Matig sterk.

Woorden en muziek van
H. VISSCHER.

1. Ik heb u lief, mijn va - der - land! Ik heb u lief, mijn va - der - land! Roemt En - ge - land zijn rot - sig strand, Prijst Ne - der - land zijn mal - se wei, Het schoon - ste in mijn oog zijt gij! Trans - vaal! Trans - vaal! U wijd ik hart en lied! Mijn

Met toewijding.

va - der - land, mijn va - der - land! 'k ver - geet u niet!

2.

Gij zijt zo schoon, mijn Vaderland! (*bis*)
Uw bossen, bergen, weide en zand,
Bestraald met zuider-zonnegloed,
Zijn mij op aarde 't schoonste goed.
Transvaal! 'k wijd u mijn lof en lied
Mijn Vaderland! 'k vergeet u niet!

3.

Ik blijf U trouw, mijn Vaderland! (*bis*)
Bedreigt gevaar aan alle kant,
Durft men het stoute stuk bestaan
En randt men uwe rechten aan,
Transvaal! mijn steun onthoud 'k u niet!
Mijn Vaderland! 'k vergeet U niet!

4.

Betrouw op God, mijn vaderland! (*bis*)
Vertrouw u aan Zijn sterke Hand;
Bewees Hij vroeger u Zijn macht,
Dat doe Hij ook aan 't nageslacht.
Transvaal! wijd uwe Heer uw lied!
Mijn Vaderland! vergeet Hem niet!

Bede voor het Vaderland.

Zeer rustig en zacht.

p

1. Heer, die Uw tent in de he - me - len spreidt, Al - les op aard door Uw

p

mf

Woord hebt be - reid; 't Schui - men - de, woe - li - ge meer kunt ma - ken

p mf p

stil - le, En al - les doet naar U - we lie - ve wil - le, Wij

p mf p

Iets levendiger.

slaan het oog tot U om - hoog, Die ons in angst en nood Ver-

los - sen kunt te al - ler stond, Ja, red - den van de dood.

2. Gij, die zo bitter een lot hebt gesmaakt,
Juicht nu, een betere morgen genaakt!
Looft God de Here met zingen en met spelen
En roept te zamen uit met luider kelen:
Hadd' ons de Heer, aan Hem zij d'eer,
    Alzo niet bijgestaan,
Wij waren lang — 't was ons zo bang —
    Al in de druk vergaan.

Met verlof van het Hoofdbestuur overgenomen uit „Ned. Volksliederen voor gemengd Koor", uitgegeven door de Ned. Koorvereeniging; G. Alsbach & Co., Amsterdam.

Ons Vaderland.

(Afrikaner Volkslied.)

Woorden van Ds. D. P. FAURE. Muziek naar de compositie van Dr. J. H. MEIRING BECK.

Con Spirito. *Rall. . . . . , . . .*

1. Wij zin - gen u ter eer, o Land van on - ze Va - d'ren, Wij

Tempo.

min - nen u - we ber - - gen, uw vlak - ten en uw veld; Het

A - fri - kaan - se bloed stroomt zui - ver ons in d'a - d'ren, Een

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

schat van ho - ger waar - de dan al het aard - se geld; Het

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

A - fri - kaan - se bloed stroomt zui - ver ons in d'a - d'ren, Een

Ped. * Ped. *

Rall. . . . . . . 1ste, 2de en 3de 4de

schat van ho - ger waar - de dan al het aard - se geld. land.

Ral . . . .

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

2.

Al blijft een donk're wolk de zon voor ons bedekken,
Al wordt het Zuiderkruis zelfs verstoord in zijne loop,
Al blijven tegenspoed en rampen schrik verwekken, } *(bis.)*
Zuid-Afrika, gij blijft ons het Land van Goede Hoop.

3.

Uw grond zij ons steeds lief, een erfgoed ons steeds heilig.
Wij kennen en wij willen geen ander Vaderland.
Als wachters kloek en trouw bewaren wij u veilig. } *(bis.)*
Jong Afrika verdedigt het Afrikaanse strand.

4.

Onz' toekomst willen wij blijmoedig toevertrouwen
Aan God, die 't lot van volken heeft in Zijn Vaderhand.
Zijn trouw is de vaste rots waarop wij veilig bouwen: } *(bis.)*
God zal de Vader blijven ook van ons Vaderland.

Mijn Land, mijn Volk, mijn Taal.

(Gemengd Koor.)

Woorden van MELT I. BRINK.

Muziek van P. HARTOG.

Krachtig en met overtuiging.

Pedaal, waar en zo nodig.

1. Ik min mijn Land, ik min mijn Volk, Ik

min mijn ei - gen Taal! Ze zijn me dier-baar, hei-lig, schoon, Waar

Ik zeg niet dat er

p

ook mijn voet mag dwaal. Ik zeg niet, dat er op onz' aard Geen

p

p

sempre cresc.

scho - - ner land kan zijn, Of dat geen gro - - ter, e - d'ler

sempre cresc.

volk Be - - staan kan dan het mijn, — — Of dat geen

gro - - - ter, e - d'ler volk Be - - -

staan kan dan het mijn. — — —

2. Ik zeg

3. Om dat

4. Be - spot dan

Aanvang van het 2de en 3de vers voor alle stemmen

Ik zeg niet, dat geen an-d're taal enz.
Om-dat ik bij een vreem-de volk enz.

2. Ik zeg niet, dat geen and're taal
Ook schone klanken heeft,
Of zelfs een rijker woordenschat,
Dan mij de mijne geeft.
Maar 'k min mijn eigen land, alleen
Omdat het eigen is,
Omdat ik op een vreemde grond
Mijn eigen land zal mis. } *bis.*

3. Omdat ik bij een vreemde volk
Een vreemd'ling steeds zal zijn,
Voor wie mijn hart nooit kloppen kan,
Zo als het klopt voor 't mijn!
Omdat ik in een vreemde taal
Voor weemoed en voor smart
Of voor mijn vreugd geen klanken vind
Die spreken tot mijn hart. } *bis*

4. Bespot dan nooit uw eigen taal,
Mijn volk! of laat niet toe,
Zolang gij u verzetten kunt,
Dat het een ander doe.
O, zeg met mij: Ik min mijn Land!
Ik min mijn Volk en Taal!
Zij blijven dierbaar aan mijn hart,
Waar ook mijn voet mag dwaal'. } *bis.*

De Moedertaal.

Woorden van H. VISSCHER. Melodie van H. VISSCHER.

Marsch-tempo.

mf

1. Waak op! waak op, o Moe - der - taal! Waak op en kom ten strij - de! Geen
2. Waak op! waak op, o Moe - der - taal, Be - ziel ons, kom ten strij - de! Zet

vreem - de taal in Uw ge - bied Haar in - vloed toch ver - brei - de! Men
vreem - de in - vloed perk en paal! Dat zich Uw macht ver - brei - de! Laat

kon een tijd te vo - ren Hier slechts Uw klan - ken ho - ren; Die
vrij Uw klan - ken schal - len, Geen scho - ner voor ons al - len! Wees

tijd, he - laas! is heen - ge - gaan: Een vreem - de taal ook op - ge - staan.
Ko - nin - gin van de - ze grond, Ver - een ons tot één gro - te Bond!

Mijne Moedertaal.

Gedicht van FRANS DE CORT.

Muziek van L. F. BRANDTS BUYS.

Gematigd.

iets vertragen.

met Pedaal.

Ped. * Ped.

1. Mij - ne moe - der - taal, mij - ne moe - der - taal,

in Tempo.

wie of haar ook klei - né - re, min ik als *mijn* va - der - land,

Ped. *

innig.

sta ik voor met hand en tand! O, *mijn* Neer - lands, ja *mijn* Neer - lands,

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

met bezieling

dat hou ik steeds in e - re, O, *mijn* Neer - lands, ja, *mijn*

f

Ped. * Ped. * Ped. *

f

Neer - lands, dat hou ik steeds in e - re, in e - - - -

p *f* *p*

Ped. * Ped. *

re! Mij - ne moe - - - der - taal is de

3de Couplet.

schoon - - - - - ste taal!

2.

Mijne moedertaal, mijne moedertaal,
Wat andre komt daarnevens?
Zwaardgekletter, klokkenklank,
Snarenspel en minnezang,
O, *mijn* Neerlands, ja, *mijn* Neerlands,
Dat alles zijt *gij* tevens!
O, *mijn* Neerlands, ja, *mijn* Neerlands,
Dat alles zijt *gij* tevens, dat alles!
Mijne moedertaal is de schoonste taal!

3.

Mijne moedertaal is de schoonste taal,
En, zou ze 't ook niet wezen,
Haar verkiezen zou ik nog,
Want zij is de mijne toch!
O, *mijn* Neerlands, ja, *mijn* Neerlands
Wees eeuwig mij geprezen!
O, *mijn* Neerlands, ja, *mijn* Neerlands,
Wees eeuwig mij geprezen, geprezen!
Mijne moedertaal is de schoonste taal!

N.B. Waar de *ij* cursief is, moet hij als een zachte *e* uitgesproken worden, zooals b.v. in het woord „waarde"; „*mijn*" zal dus ongeveer als „mun" moeten klinken en vooral niet als „men". In het woord „klokkenklank" moet de laatste *k* iets naar de *g* overhellen. (Noot van de toondichter.)

„Algemeen Nederlandsch Verbond"-Lied.

Woorden van Dr. J. B. SCHEPERS. Muziek bewerkt door M. H. VAN 'T KRUIJS.

1. Groot - Ne - der - lan - ders zijn wij, één Door 'theer-likst i - de-

ff

aal: Ons bindt de-zelf-de vrij-heids-min, Ons bindt de-zelf-de taal. Streelt

gouwspraak[1]) ook ge - moed en oor, Te - za - men jui-chen wij, Van

hein-de en ver, een we - reld-koor: Der vrij-heid kind'-ren wij!

fff

2.

De Nederlander zelf, hij zij
  Hollander, Zeeuw of Fries,
Of Groninger, of Heidekind,
  Hij heeft maar één devies [2]):
De vrijheid hoog! Geen dwingeland,
  Hoe sterk zijn wapen zij,
Houdt in deez' mooie gouwen [3]) stand:
  Der vrijheid kind'ren wij!

3.

De Vlaming strijdt z'n eigen strijd
  Voor 't recht van de eigen taal;
Verdrukking geeft hem moed en kracht:
  Hij meet zich met de Waal [4])
En stadig wint hij veld, hoe fel
  Ook 's vijands afkeer zij,
Standvastig denkt hij bij 't gekwel:
  Der vrijheid kind'ren wij!

4.

De kind'ren van Zuid-Afrika
  Zijn taai als 't hele ras;
Nog klinkt hun taal daar, of hun vlag
  Nog de oude vijfkleur was.
Nog klinkt er in hun harten na
  De dreun van 't zwaar gestrij';
't Blijft klinken in Zuid-Afrika:
  Der vrijheid kind'ren wij!

5.

En wijd en zijd, in Oost en West,
  In 't groot Amerika,
Naar welke stad vol veerkracht ook
  De Nederlander ga,
Zo tussen 't werk voor zijn gezin
  Doortrilt hem even blij,
Denkt hij aan land en Koningin:
  Der vrijheid kind'ren wij!

6.

Groot-Nederlanders hier te zaam,
  Door vrijheidsmin vereend!
Daar heeft ons Nederlands Verbond
  Zijn groeikracht aan ontleend.
Laat klinken dan met moed de leus:
  Wat ook de toekomst zij,
Staat tussen „slaaf of vrij" de keus,
  Der vrijheid kind'ren wij!

---

[1]) dialect. [2]) leus, motto. [3]) streken. [4]) Fransch sprekend bewoner van België.

Muziek overgenomen uit „De Zwerver in de Tafelbaai" met toestemming van de eigenaar, de heer SIMON BLOK te 's Gravenhage.

Lied van di Natal-voortrekkers.

(Wijsie van Psalm 130.)

Woorden uit 50 uitgesogte Afr. Gedigte, vervaardigd deur F. W. REITZ.

Andante.

Bewerking van J. W. F. BRANDTS BUYS.

VOORSPEL.

p

KORAAL.

1. Din - gaan is nou ge - sneu - - - - vel, Dis om zijn ti - ran - nij; Tam- boe - sa en ook Sle - - - la Om hul' ver - ra - je - - rij; En

Pan - da is ge - ko - - - - me, Hij het ge - vrâ om

vreê; Ons het dit son - der skro - - - me Blij - moe - dig

hom ge - gé.

TUSSENSPEL.

NASPEL.

2.

Ons arme Afrikane,
Wat hier in Natal woon,
Hoe wordt tog onse trane
Met goedheid weer bekroon!
O God! Gij skenk ons vrede,
U segen oek daarbij,
En uwe hulpe mede;
Ja, Gij sijt an ons sij.

3.

Ons ken oek onse skulde
Voor U, o Opperheer!
Ons leg voor U ons hulde
As onse offer neer.
O Heer, hoor tog ons bede:
Vergeef ons alle kwaad!
Dan sal ons steeds in vrede
U lowe vroeg en laat.

4.

Ons hoop oek ni op mense,
Dat die ons helpe moet;
Oek op gên ho'e prinse,
Want dit doet ons gên goed.
Ons roep mar tot di Here,
Die al ons sugte hoort,
Die wind en storm en mere
Lat luister na Sijn woord.

5.

Hij sal ons redding skenke
Met Sijne sterke hand;
Hij sal an ons gedenke;
Hij geef gewis ons land.
Want Gij, o Heer, is meerder
Dan alle volke saam,
Daarom sal ons te eerder
Steeds lowe Uwe naam!

6.

Hoop op di Heer, jul' vrome!
Is Afrika in nood,
Daar sal verlossing kome;
Sijn goedheid is seer groot.
Hij maak op ons gebede
Heel Afrika eens vrij
Van hul die ons vertrede;
Dan leef ons vrij en blij.

Met toestemming overgenomen uit „De Melodieën der Psalmen, Lof- en Bedezangen, vierstemmig gezet en voorzien van voor-, tusschen- en naspelen voor orgel, met of zonder pedaal, harmonium of piano, door JAN W. F. BRANDTS BUYS. — Schillemans & Van Belkum (Thieme's Boek- en Muziekhandel), Zutphen.

Wilt heden nu treden.

(Valerius' „Gedenck-clank").

Niet te langzaam.

1. Wilt he - den nu tre - den voor God den Hee - re, Hem bo - ven - al

lo - ven van her - ten zeer, End' ma - ken groot sijns lie - ven nae-mens

ee - re, Die daer nu on - sen vij - - ant slaet ter neer.

2. Ter eeren ons Heeren wilt al u dagen
 Dit wonder bijsonder gedencken toch;
Maeckt u, o mensch! voor God steeds wel te dragen,
 Doet ijder recht en wacht u voor bedrog.

3. Bid, waket end' maket dat g' in bekoring [1])
 End' 't quade met schade toch niet en valt.
U vroomheijt [2]) brengt de vijand tot verstoring,
 Al waer sijn rijck noch eens soo sterck bewalt [3]).

Met toestemming overgenomen uit „Oud-Ned. liederen" uit den „Ned. Gedenckclanck" van ADRIANUS VALERIUS. No. 11 van de 2e herziene en vermeerderde druk door A. D. LOMAN en J. C. M. VAN RIEMSDIJK.

[1]) verleiding. [2]) dapperheid. [3]) omwald, ommuurd.

Dingaansdag (16 Dec.).

Woorden van H. VISSCHER.

Muziek van H. VISSCHER.
Pianobegeleiding door N. N.

f Koor.

Lof en dank, lof en dank Zij toe-ge-bracht, zij toe-ge-bracht, Lof en dank, lof en dank Zij toe-ge-bracht, zij toe-ge-bracht On-ze God voor 't geen Hij deed Aan 't moe-dig voor-ge-slacht.

Fine.

mf *Altijd sterker wordend.*

1. Ben - den van Din - gaan Kwa-men woe-dend aan, Dreig-den met de dood

mf *Altijd sterker wordend.*

Al - - - - - - len, klein en groot.

2. Maar ons voorgeslacht
Streed in 's Heren kracht
En versloeg Dingaan
En zijn trotse waan.

3. Roeme 't Nageslacht
Nu van 's Heren macht,
Word' Zijn lof verbreid
Tot in eeuwigheid

Met toestemming van de heer H. VISSCHER overgenomen uit „Liederen voor de scholen der Z.-A. Republiek", J. C. JUTA & Co., Kaapstad, Port Elizabeth & Johannesburg, 1896.

Malaboch.

(Krijgszang.)

Woorden van Dr. F. B. TOBIAS. Muziek van A. B. WOODCOCK.

Moderato.

1. Ons gaat ten oor - log, Ma - la - boch! Ma - la - boch! Ons gaat jou haal, Jij moet op- betaal. Ons zal jou skiet Op com - man - do van Oom Piet.

Langzamer. *rall.*

Koor. *Vrij sterk.*

En zo lang als di le - pel in di pap - pot staat Treu - ren wij nog niet, Kla - gen wij nog niet, En zo

f *mf* *ff*

lang als di le - pel in di pap - pot staat Treu - ren wij nog niet.

rall. . . . . . .

2.

Hou jou maar klaar,
Malaboch, Malaboch!
Ons het 't zwaar,
Dat is waarachtig waar.
Ons krijg jou toch,
Jou verflakste Malaboch.
Koor.

3.

God, die alles weet,
Malaboch, Malaboch!
Zorg voor vrouw en kind,
Broeders, zusters en vrind,
Liefjes die ons laat,
't Kan niet schele hoe 't gaat.
Koor.

4.

Ons Kornel Ferreira,
Malaboch, Malaboch!
Komt met zijn pêrden,
Om jou te keeren.
Ons gaat te voet
En ons slaat jou op jou snoet.
Koor.

5.

Ons Reverend Colin Rae,
Malaboch, Malaboch!
Met hom is ons te vreê;
Hij gaat overal meê.
Waar blijft di Predikant
Van di dierbaar Vaderland?
Koor.

6.

Ons Commandant-Generaal,
Malaboch, Malaboch!
Hou niet van di geskiet,
Neuk maar met di dynamiet.
Hij het jou amper gefop
Met di klippers op jou kop.
Koor.

7.

Neen, zeg Commandant Malan
Malaboch, Malaboch!
Ons het een ander plan,
Wat jij niet vatten kan.
Kan je dit niet zien?
Ons moet „smoke" met parafien.
Koor.

8.

Ons was ten oorlog,
Malaboch, Malaboch!
Ons het jou gehaal,
Jij het opbetaal,
Ons't jou geskiet
Op commando van Oom Piet.
Koor.

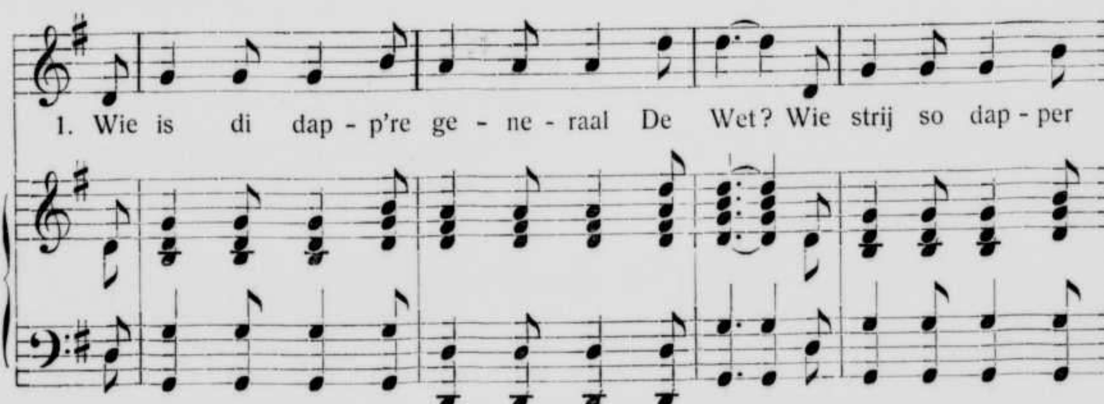
De Wet!

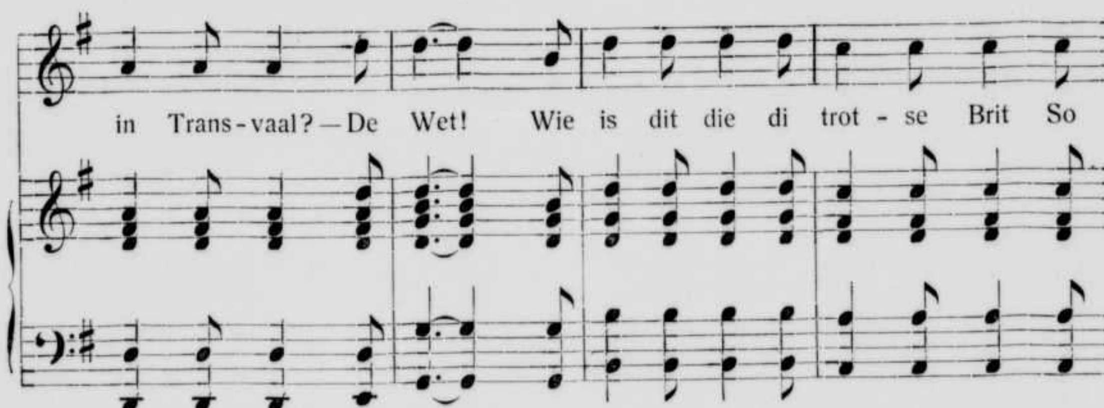
(Afrikaanse Kommando- en Ballingslied.)

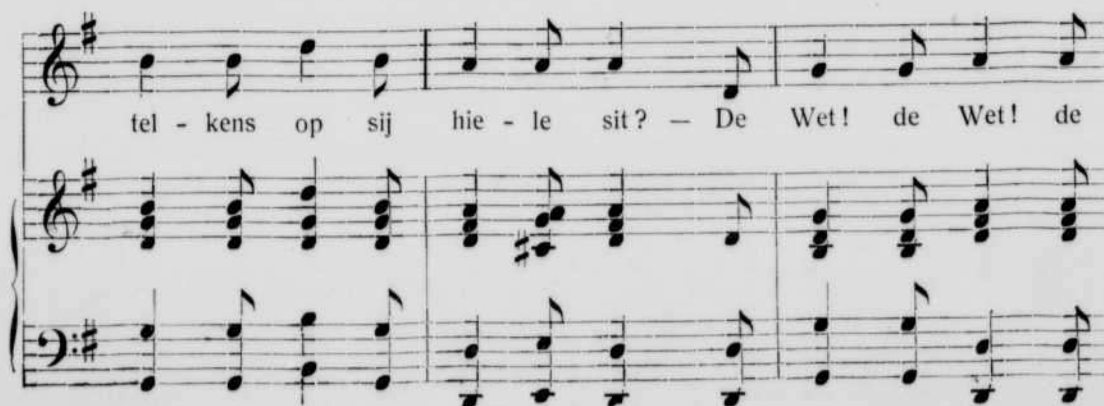
Woorde van 'n Onbekende.

Con spirito. Voor di Klavier bewerkt deur JOHANNA PRELLER.

2. Wie kom, wie gaat gelijk een gees? — De Wet!
Wie is deur Tommie 't mees gevrees? — De Wet!
Wie is so wel bij dag als nag
Op plekke waar men 'm ni verwag?
De Wet! de Wet! de Wet! de Wet! de Wet! de Wet, de Wet!

3. Wie is di dapp're Christiaan de Wet?
Wie strij daar onder Kristus' naam? — De Wet!
Want, skoon als generaal beroemd,
Word hij als Kristen ook genoemd.
De Wet! de Wet! de Wet! de Wet! de Wet! de Wet! de Wet!

4. Wie hou daar stand tot nou nog toe? -- De Wet!
Wie is di strijd nog nimmer moe? — De Wet!
Wie laat sig van g'n vijand paai?
Wie toon sig immer ewe taai?
De Wet! de Wet! de Wet! de Wet! de Wet! de Wet! de Wet!

5. Ons wens net, dat di generaal de Wet,
Di Brits gespuis hier in Transvaal verplet,
Opdat di dierbre eige vlag
Weer vrij en vrolik wappre mag,
Hier in Suid-Afrika! Suid-Afrika! Suid-Afrika!

Ons Burgers is getrouw.

Mars-tempo.
Licht en vrolik.

Woorden van J. P. JOOSTE.

mf

Trans- vaal is weer in moei - lik-heid, Want goud is hier te veel; Dus krij ons ra - re vrin - den, die Ons ei' - en - dom wil steel. Hul zê: hul wil di stem - reg hê, En 'n

he - le boel daar-bij. Ons kan tog ni; dan maar bak-klij-e! Hoe-

f Krachtig.

ra, hoe - ra! Ons bur-gers is ge-trouw, hoe - ra, hoe-ra! Ons

f

land-streek te be - hou. Trans - va - lers het dit duur ge - koch; Di

vier-kleur hier ge-plant; Ons zal dit al - - toos laat waai - - e.

2.

Al is di oorlog nog zo zwaar,
  Ons pak dit moedig an
En steune op 'n Ho'er Hand,
  Di vijand te verslaan.
Dezelfde God, die leef er nog,
  Die Majoeba het gemaak.
Waarom zal ons dan nog vreze?
    Hoera, enz.

3.

Laat Rhodes wees zo rijk as rijk,
  En ook di Chamberlin
Met plannen ja zo slim doch slech
  En hulp van doctor Jim;
Daar 's één ding, wat hul moet onthou,
  En dis di hele wereld deur:
Reg zal altoos bowe drijwe.
    Hoera, enz.

4.

Tom Atkins is 'n baj' sterk vent;
  Ons weet dit, dat is waar;
Net as 'n mot zij' vlerkies brand,
  Loop hij ook in gevaar.
Na Afrika het hij gekom,
  En nou is zij' magi zeer:
Ons dokter 't met Mauserpille.
    Hoera, enz.

5.

Di Rooi-vers-bul het kom ge-kul:
  Zijn planne kwam niet af
Als baking-powder; hul algaar
  Kan niks maak as geblaf.
Dit is geen kuns om groot te praat,
  Maar om di ding te doen,
Zo as Louis Botha toonde.
    Hoera, enz.

6.

Di Rooies eet mos bully-beef,
  Maar ons eet mieliepap;
Dus voel hul altoos slecht en stijf,
  Maar ons voel lekker slap.
Ons kan gauw op ons perdjies spring,
  Di positie in te neem,
Zo as Colenso het gewijze.
    Hoera, enz.

7.

'n Man, zo as ons President,
  Joubert ons Generaal,
En daar di Vrijstaat ook nog bij,
  Is manne as van staal.
Christjan de Wet, Koos de la Rey,
  En vele met hul meê,
Zij zulle ons door alles leide.
    Hoera, enz.

8.

Transvalers, komt, weest welgemoed,
  Vrijstaters, weest ook blij,
Want ziet, hoe vele vreemde vech
  Al met ons zij aan zij.
Natal moet weer behoor aan ons,
  En ons grenze breid ons uit:
Van Tafelberg tot aan Zambesi.
    Hoera, enz.

Gebed van Paul Krüger.

Woorden van J. D. WETSELS. Muziek van JAN MORKS (Op. 140.)

Plechtig. *p Met uitdrukking.*

Heer der ge - rech - tig - heid!

pp *rit.* *p a tempo*

Gij, die de vol - ken leidt, Wees met ons lot be - gaan, Hoor 't ang-stig sme - ken

p

aan. Maak on - ze klei - ne kracht Sterk te - gen d'o - ver-macht; Op

f

U, o Eeu-wig Licht Blijv' on - ze hoop ge - richt.

p

p

Gij, die de Lief - de zijt, Wees in de zwa - re

p

strijd Ons met uw hulp na - bij, Hoed ons voor sla - ver - nij. Naar

f p f

uw ge - bo - den, Heer, Is on - ze le - vens - leer, Wat heeft mijn volk mis - daan Om

f p f

riten.

het zo fel te slaan?

a tempo *rit.*

riten.

Tempo I.

pp

Mijn dier-baar Va - der-land Is in Uw va-der-hand. Heer, op U bou-wen

p

wij, Op U ver-trou - wen wij. Thans in de don - k're nacht Zij ons ge-

p mf

loof de kracht, Die 't leed ons dra - gen doet, Want Gij zijt

f *langzamer*

groot en goed, Want Gij zijt groot en goed!

Overgenomen met toestemming van de componist, de heer Jan Morks, en de uitgeversfirma, Gebrs. Hildernisse te Middelburg (Holland). Prijs f 0.50. Verkrijgbaar voor piano (orgel) met zang, alsook voor gemengd koor.

Di Lady Roberts.

Woorden van F. W. Reitz, op 't oorlogsveld gedicht. Muziek bewerkt door Gerard W. Bakker.

Hier

staat di La - dy Ro - berts: Hoe - ra ver Ben Vil-joen! Hoe-

ra ver Gen' - raal Mul - ler! Want hul' 't di ding ge-doen. Di

trek - boer en bos - lan - der — — Die kom haar hier be-

schouw. Dan zeg hul': al - - le we - reld! — — Waar krij' jul' die ou' vrouw?

2. Dan zeg ons: die ou' Lady
Is 'n nuwejaars present
Wat Ben Viljoen gestuur het
Voor ons ou' President.
Dan wordt di trekboer wakker
En trek weer met zijn goed,
En di arm ou' boslander,
Die krij' dan ook weer moed.

3. Lord Roberts is al huistoe.
Di veldheer het getrap;
Zijn vrou het hij laat blijwe:
Zij hou' van mieliepap.
Van ons arme families
Brand hij di huise af.
Di mans kan hij ni win ni;
Dus moet hij vrouwens straf.

4. Maar zijn ou' Lady Roberts,
Die lydiet uit kan stort,
Stuur hij Helvetia toe
En zet haar in di fort.
Daar, dacht hij, is zij veilig;
Want di verdekste Boer
Leg maar net achter klippers
Met zijn verdekste roer.

5. Hoera voor di Boksburgers!
Hoera voor di Polies!
Lord Kitch'ner knerst zijn tande;
Hij is net banja vies.
Eer dat hul weer kon nat gooi,
Het Boksburg al verjaar;
Eer hij zijn broek kon aankrij',
Toen was di ding al klaar.

6. Hul vat zijn ammunitie
En zijn kanonnen af,
Vang honderde soldate
En trap ver Tommy kaf.
Dit 's maar garilla-oorlog,
Zeg meester Chamberlain,
Maar, als di ding zo voortgaan,
Dan maal ons Tommy fijn.

7. Lord Roberts van Kandahar,
Lord Kitch'ner van Khartoem,
Lord Buller van Colenso,
Die wordt zo hoog geroem.
Och, wat! di arme kaffer
Met schild en assegaai
Het hulle met bom-maxim
Zo prachtig afgemaai!

8. Maar nu dat hul met manne
En witmense moet veg,
Leg Kitch'ner op Pretoria,
Di ander twee is weg.
Lord Roberts, ja, van Kan-daar,
Ni Roberts van Kan-hier.
En dat Tommy hier blijwe
Is ni voor zijn plezier.

9. Hij het di land o'erwonne
En alles annexeer;
Maar net di Boer-gen'rale
Verslaan hem keer op keer.
Hou vol dan, Afrikaander!
Di Engelsman moet weg;
Hij mag ons ni o'erwinne;
Want onze zaak is reg.

Transvaal en Nederland.

Woorden van J. S. B. B.　　　　Muziek van L. F. BRANDTS BUYS. (Op. 31a.)

Kloek. ♩ = 116.

mf

1. Ziet ge gaan die bre - de scha - re, Stoe - re man - nen vol van
2. Laat nu klin - ken hel - le zo - - nen: Lied van al ons voe - len

Tamelijk vlug.

mf

Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

N.B. De octaaf-verdubbelingen kunnen desnoods weggelaten worden evenals de tussen haakjes geplaatste noten.

f

kracht; Voor - waarts ruk - ken rui - ter - scha - - ren Te - gen
tolk: Weest ge - groet, gij fie - re zo - - - nen Van het

p　mf　f

Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

mf

's vij - - ands o - ver - macht? É - ne wens slechts heb - ben
vrij - - e Diet - se volk! É - ne wens slechts heb - ben

fz　mf　f

Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

f

zij, — Één gedach-te denken zij, — E - ne gloed doet al - len
wij, — Één gedach-te denken wij, — Heel ons volk in al zijn

fz f fz f f

Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

breed, iets vertragen. in Tempo

ff met geestdrift f , ff , f

bran - - - - den: „Vrij-heid!" als een klank van staal, „Vrijheid!" klinkt het
stan - - - - den: „Vrij-heid!" als een klank van staal, „Vrijheid!" klinkt het

breed fz fz fz fz fz

ff met nadruk. f ff f

Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

ff

door Transvaal, „Vrij - heid voor ons volk en on-ze lan - - den!"
voor Transvaal, „Vrij - heid voor dat volk en voor die lan - - den!"

Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

Overgenomen met toestemming van de Componist.

Di Mieliepit.

Woorden van F. W. Reitz, op het oorlogsveld gedicht.

Matig vlug.

Muziek van Gerard W. Bakker.

1. Di mie - lie - plant is door Gods hand Aan ons Trans - vaal ge-
ge - ve, — Dat mens en dier nog al - tijd hier Kan
e - - - te en kan le - ve.

2.

Ons arme land is zwart gebrand
Door 't vijandig gebroedsel;
Maar d' mieliekop raak nog ni op:
Hij schenk ons drank en voedsel.

3.

God zij gedank! ni die soort drank
Wat door ou' Marks gestook wordt,
Maar mielienat die drink ons, wat
In di koffiepot gekook wordt.

4.

Vrijstaat het brood; ons landgenoot
Wens ons geluk daarmede;
Maar, voor ons deel, met mieliemeel
Is ons al hoog tevrede.

5.

In vredestijd, dan zonder strijd
Het korenmeel meer waarde,
Maar met oorlog is mielies tog
Di beste kos op aarde.

6.

Maak kooigoed van zijn blare dan;
Zijn stronk kan vuur of pijp maak;
Zelfs met zijn as kan-j' kleere was,
Als jij hom eerst tot zeep maak.

7.

Of wil di Boer ook groene voer
Aan perd of schaap of os gé,
Dan weet hij goed wat hij doen moet,
Wie hij hul' lekker kos gé.

8.

Maar d' mieliepit! Ja, hij is dit
Waarvoor ons 't meest moet love;
Met hom en vlijs zal 's khaki wijs:
Ons volk die blijf nog bove.

9.

Op hoeveel wijs' tot lekkre spijs
Jij mielie klaar kan krijge
Is bô mijn gal [1]) en daarom zal
Ik dit nou maar verzwijge.

10.

Maar geef mij 'n hap van mieliepap,
Dan zal ik niks meer zoeke;
Want g'lo mij vrij: dit smaak ver mij
Nog lekkerder als koeke.

11.

Transvaal bezit di mieliepit,
Laat khaki ruk en plukke.
Zijn twak is nat [2]); ons land te vat
Zal hom tog nooit gelukke.

12.

Waarom is daar een adelaar
Op ons Transvaalse wapen?
Zet eers daarop een mieliekop
En laat di roofvoôl schrape!

---

1) boven mijn begrip. 2) twak = tabak. Hij is machteloos.

Gedenk.

Woorden van BLIKOOR. Wijze: No. VI uit C. MALAN'S „De Harpe Sions."

Maestoso.

Eerste Stem.

Tweede Stem.

PIANO of ORGEL.

1. Nog tril ons hart van dul - de - lo - ze smar - te,

Nog groei geen gras - - je op di heil - ge plek,

Waar grond en klip di bleek ge - been - te dek

Van wie di lief - - ste was in on - ze har - te.

2.

Nog klink di weegeklaag aan onze voete,
Die roep om hulp uit hongerdood en dwang,
Nog hou di angs ons krimpend hart gevang
Met bange vraag: Zal ons hul weer ontmoete?

3.

Nog gril di wereld en di nasies bewe
Bij di verhaal van al di wrede leed —
En reeds is daar wat roep: ons moet vergeet!
D'is als verbij, nou kom een nuwe lewe! —

4.

Hoe kan ons? Nooit kan ons di zwaar vergeet ni,
Di kale grafte roep: onthou! onthou!
Gedenk di lijding van jou kind en vrou,
Wat God alleen, geen sterflik mens kan meet ni.

Merk toch hoe sterk.

Levendig en pittig.

1. Merk toch, hoe sterk nu in 't werk zich al stelt, Die 't al - len tijd zo onz' vrij - heid heeft be - stre - den. Ziet hoe hij slaaft, graaft en draaft met ge - weld Om on - ze goed en ons bloed en on - ze ste - den.

f *f* *f* *sempre f*

Hoort de Spaan - se trom - mels slaan! Hoort Ma-raans [1]) trom - pet - - ten!

f

Ziet hoe komt hij trek - ken aan, Ber - gen [2]) te be - zet - - ten.

Berg' - op - Zoom, houd u vroom [3]), Stut [4]) de Spaan - se scha - - ren;

fz *fz*

Laat 's Lands boom [5]) en zijn stroom Trouw - lik toch be - wa - - ren!

fz *fz*

2.

'tMoedige, bloedige, woedige zwaard
Blonk, en het klonk dat de vonken daaruit vlogen;
Beving en leving, opgeving der aard,
Wonder gedonder nu onder was, nu boven;
Door al 't mijnen en 't geschut,
Dat men daagliks hoorde,
Menig Spanjaard in zijn hut
In zijn bloed versmoorde.
Berg-op-Zoom houdt zich vroom,
't Stut de Spaanse scharen;
't Heeft 's Lands boom en zijn stroom
Trouwlik doen bewaren.

3.

Die van Oranjen [6]) kwam Spanjen aan boord,
Om uit het veld als een held 't geweld te weren;
Maar, alzo dra Spinola [7]) 't heeft gehoord,
Trekt hij fluks heen op de been met al zijn heren [8]).
Cordua [9]) kruit spoedig voort,
Zag daar niet te winnen;
Don Velasco [10]) liep gestoord:
't Vlas was niet te spinnen! [11])
Berg-op-Zoom houdt zich vroom,
't Stut de Spaanse scharen;
't Heeft 's Lands boom en zijn stroom
Trouwlik doen bewaren.

Met toestemming overgenomen uit „Oud-Ned. liederen uit den Ned. Gedenckclanck" van Adrianus Valerius. No. 15 v. d. 2de herziene en vermeerderde druk door A. D. Loman en J. C. M. van Riemsdijk.

---

[1]) des Spanjaards.
[2]) Bergen-op-Zoom, stad in Nederland in de 80-jarige oorlog door de Spanjaarden belegerd.
[3]) dapper.
[4]) stuiten, tegenhouden, keren.
[5]) balk, die de toegang tot de haven afsluit; hier: grens van het gebied van het land.
[6]) De Prins van Oranje (Maurits).
[7]) [9]) en [10]) Spaanse bevelhebbers, die vergeefs trachtten de stad in te nemen.
[8]) troepen.
[11]) = de uit de Anglo-Afrikaanse oorlog bekende uitdrukking: „Zijn twak (tabak) was nat."

Di Goeie Ou'e Tijd.

Woorden uit „Bloemfontein Express".

Muziek van „Auld Lang Syne".

Andante grazioso.

Sal ons ou' ken - nis - se ooit ver - geet En

hul - le vrind - lik - heid? Sal ons ou' ken - nis - se ooit ver - geet En

di goeie ou'e tijd? Di goeie ou'e tijd, mijn vrind, Di

Muziek met verlof van uitgevers, Edwin Ashdown (Limited), Londen, overgenomen naar John Davy's bewerking.

goeie ou'e tijd! Sal ons ou' ken - nis - se ooit ver - geet En

Koor.

d'goeie ou'e tijd? Di goeie ou'e tijd, mijn vrind, Di goeie ou'e tijd! Sal

ons ou' ken - nis - se ooit ver - geet en d'goeie ou'e tijd?

f

As

kin - ders het ons saam ge - speel Met veel ge - noeg - lik - heid, Maar veel
p
het ons al rond - ge - swerf Sinds di goeie ou'e tijd. Di
goeie ou'e tijd, mijn vrind, Di goeie ou'e tijd! Sal
Koor.
ons ou' ken - nis - se ooit ver - geet En d'goeie ou'e tijd? Di

goeie ou'e tijd, mijn vrind, Di goeie ou'e tijd! Sal ons ou' ken - nis-

se ooit ver - geet En d'goeie ou'e tijd?

f

Nou hier 's mijn hand, mijn trou - we vrind; Geef

p

mij jou hand, ver - blijd, Dat ons van dag weer saam kan dink An

d'goeie ou'e tijd, Di goeie ou'e tijd, mijn vrind, Di goeie ou'e tijd! Sal

ons ou' ken-nis-se ooit ver-geet En d'goeie ou'e tijd?

Koor.

Di goeie ou'e

tijd, mijn vrind, Di goeie ou'e tijd! Sal ons ou' ken-nis-se ooit ver-geet En

d'goeie ou'e tijd?

f

Een triomfantelik lied van de Zilvervloot.

Woorden van J. P. HEIJE. Muziek van J. J. VIOTTA.

Levendig.

Zil - ve - ren vloot, Hij heeft ge - won - nen de Zil - ver - vloot.

2.

Zei toen niet Piet Hein met een aalwaerig [3]) woord:
„Wel, jongetjes van Oranje!
„Kom klim 'reis aan dit en aan dat Spaanse boord
„En rol [4]) me die mat van Spanje."?
Piet Hein, enz.

3.

Klommen niet de jongens als katten in 't want [5])
En vochten ze niet als leeuwen?
Ze sloegen de Spanjers wel duchtig te schand';
Tot in Spanje klonk hun schreeuwen.
Piet Hein, enz.

4.

Kwam er nou nog 'reis zo'n Zilveren Vloot,
Zeg, zou jullie nog zo kloppen?
Of zoudt ge je veilig en buiten schoot
Maar stil in je hangmat stoppen?
„Wel, Neerlands bloed,
Dat bloed heeft nog wel moed!
Al bennen we niet groot,
We zou'en nog winnen een Zilvervloot!"

Overgenomen uit „Nederlandsch Volksliederenboek", uitgave van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen.

---

[1]) geldstukken.
[2]) goudstukken.
[3]) Volgens Heye = ernstig, eenvoudig. Oudtijds = overmoedig, dartel, knorrig.
[4]) rollen = wegnemen, Af. optillen.
[5]) Takelage (staand en lopend touwwerk) van een schip.

Al is ons Prinsje nog zo klein.

Zeer opgewekt.

1. Al is er ons prins - je nog zo klein, En hoe-zee![1]) Al

e - ven-wel zal hij stad - hou - der[2]) zijn, En hoe - zee! Al

buigt de stam en al kraakt het riet, Al e - ven-wel treurt O-ran - je niet. Vi-

mf

f

vat [3]) O - ran - je, hoe - zee! Vi - vat O - ran - je, hoe - zee!

2.

Nu zijn de Fransen van de vloer,
En hoezee!
Onze lieve Prins komt aan het roer,
En hoezee!
Nu dansen wij weer hand aan hand
Voor 't oude lieve Vaderland.
Vivat Oranje, hoezee!
Vivat Oranje, hoezee!

Overgenomen uit „Nederlandsch Volksliederenboek", uitgave van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen.

---

[1]) hoera! [2]) gouverneur, vertegenwoordiger van den Koning. [3]) leve!

Overtuiging.

Matig langzaam.

Woorden en muziek van H. VINK.

p

Scheem' - ring hangt droef o - ver 't dier - baar va - der - land;

'tLicht is om - ne - veld [1]) en het dui - ster waart [2]) rond.

Toch hou - den wij ons steeds vast aan de Va - der - hand,

Wach - tend op hel - d're en een beet - - - re stond [3]).

f

G'loof is een macht, her - nieuwt de uit - ge - put - te kracht,

f

mf *cre - - - scen - - do* *f*

Schraagt [4]) ons in 't leed met een Hoog' - re hand;

mf *cre - - scen - - do.* *f*

f

God, on - ze kracht, ver - wint de groot - ste o - ver - macht,

f

mf *cre - - - scen - - do.*

Hoedt ons be - staan in het dier - baar land.

mf *cre - - scen - - do.* *f* *ff*

p

Met verlof van den Heer Vink overgenomen uit „Muziek uit het Leyds-album", aangeboden door den Dordtschen kunstkring. — J. P. Revers, Dordrecht.

---

[1]) omnéveld = door nevel of mist omringd. [3]) rondwaren = rondgaan.
[2]) stond = uur, tijd. [4]) schragen = ondersteunen.

Stellenbosch se' Boys.

Flink tempo.

Bewerkt door GERARD W. BAKKER.

Moe - ni huil ni, moe - ni treur ni : di Stel - len bosch se boys kom weer; Moe - ni huil ni, moe - ni treur ni: di Stel - len bosch se boys kom weer.

f

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

O Kerstnacht, schooner dan de dagen.

Woorden van JOOST VAN DEN VONDEL.

Statig.

1. O Kerst - nacht, schoo - ner dan de dae - - gen, Hoe kan He- ro - des 't licht ver - drae - gen, Dat in uw duis - ter - nis - se blinckt En word ge - viert en aen - ge - be - - - den! Zijn hoogh-moed luis - tert

mf

na geen re - - - - - - - den [1]), Hoe schel die in zijn oo - ren klinckt.

cresc.

f f f

2.

Hij pooght d' onnoosle [2]) te vernielen
Door 't moorden van onnoosle zielen,
En weckt een stad- en landgeschrey
In Bethlehem en op den acker,
En maeckt den geest van Rachel wacker,
Die waeren [3]) gaet door beemd [4]) en wey [5]).

3.

Bedruckte Rachel, schort [6]) dit waeren:
Uw kinders sterven martelaeren
En eerstelingen van het zaed,
Dat uit uw bloed begint te groeien
En heerlijck tot Gods eer zal bloeien,
En door geen [7]) wreedheid en [7]) vergaet.

Uit „Nederlandsch Volksliederenboek", uitgave van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen.

---

[1]) Toespraak. [2]) De Onschuldige = het kind Jezus. [3]) Ronddwalen. [4]) Veld. [5]) Weide of veld. [6]) Houd op met.
[7]) Dubbele ontkenning = Afr. *ni* — *ni*.

„Het Angelus klept in de verte."

Zacht en vredig. M.M. ♩ = 69. Woorden en muziek van CATHA. VAN RENNES.

1e stem

2e stem

Piano.

dolce.

Het An-ge-lus klept in de ver - - te In to-nen, zo zui-ver en hel; *p* De groot-moeder knielt op de drem-pel, *p* De kin-d'ren zij sta-ken hun spel. *p* Groot-moe-der bidt: „On-ze

un poco rit.

kin-d'ren zij sta-ken hun spel. Groot-moe-der bidt: „On-ze

un poco rit.

p

un poco rit.

pp

Va - - der", De kin - d'ren zeg - gen 't haar na; Een

pp

Va - der", De kin - d'ren zeg - gen 't haar na; Een

pp

Ped.

f

zon-ne-straal glijdt door het lo - - ver, Een glim - - lach, een

f p

zon-ne-straal glijdt door het lo - - ver, Een glim - - lach, een

f

Ped. *

rit.

glim - - lach van 's He - - ren ge - na.

glim - - lach van 's He - - ren ge - na.

rit. pp

Ped.

Met toestemming overgenomen uit „Lenteleven", Tweestemmige liederen van Cath. van Rennes. Uitgave van G. Alsbach & Co., Amsterdam.

Tegen de Geldsorge.

Ernstig.

1. Ar-me men-schen, Hoe langh sult ghij noch wroe-ten, Bij nacht en dagh? Daer u wenschen Steets u-we sot-heyd boe-ten[1]) Vol rouw en klagh: Dit is de klip, waer-aen, o mensch, wel-eer Veel vro-me zie-len In groot ver-nie-len Seer diep ver-vie-len. Ey-

2.

Bindt u herten
Dan niet aen aerdsche schatten,
Die ras vergaen,
Die u smerten,
En daer de roest en matten [5])
U ziel verraen [6]).
Het aerdsch vergaet, met al wat heerlijck schijnt,
Doch 's Hemels gaven,
Daer wij na draven [7]),
Den mensche laven [8])
In 't Edele gemoed; 't gemoed, 't gemoed
Soeckt in God zijn hooghste goed.

---

[1]) = verzadigen, bevredigen. [2]) = Helaas! [3]) = smart. [4]) = hart. [5]) = motten. [6]) = verraden, [7]) = streven, jagen. [8]) = verkwikken.

Met toestemming overgenomen uit „Nederl. Volksliederen voor gemengd Koor", uitgegeven door de Nederl Koorvereeniging. G. Alsbach & Co., Amsterdam.

Di Afrikaanse Pop. (1)

Woorden van FANNIE uit het tijdschrift „De Goede Hoop."

Con moto.

1. Di we-reld, die is ba - je groot; Dit weet di aap se stêrt, — — En
o'er - al krij' jij mei - sies, wat 'n He - le - boel is wêrd. Maar
jij kan gaan van Oos tot Wes En 'k wed jou vir 'n dop, Dat
ner' - ens krij' jij zo 'n nooi As d' A - fri - kaan - se pop! — — Dat

(1) pop = nooi, meisje, beminde.

2.

Di Franse nooi haar oogies blink
  Baing lief, dit moet ek zê;
Haar neusie is zo fijn en fraai
  En glad, als jij wil hê'!
Zij's baing aanlokkend, ja di's waar,
  Maar, kereltje, pas op! —
Gaan krij' jou tienmaal liever tog
  'n Afrikaanse pop.

3.

Di „Fräulein" uit di gawe land
  Van worsies en van bier
Is'n bekoorlik singertjie
  En tuis bij di klavier;
Maar hoe jou frikkedel te braai
  En hoe te kook jou sop,
Daar kom zij bij di hak ni van
  Di Afrikaanse pop.

4.

Di Skotse blou-oog „lassie", met
  Haar stem van silwer klank,
Het wangetjes as roze en
  'n Nekkie lelieblank;
Maar, allalet! zij is te fijn,
  Te tenger bo'enop,
Om skouer an di wiel te zet
  Zo's d' Afrikaanse pop.

5.

Di „miss" uit Engeland die weet
  Hoe'm hoedjes te bestel,
En van teaters kan zij jou
  'n Ganse lot vertel;
Maar, als jij graag 'n vrouw wil hê,
  Wat ook jou kous kan stop,
Vrij' dat dit kraak, ou' boetie, naar
  'n Afrikaanse pop.

6.

Laat ander zê wat ander wil,
  Maar hierzo staan ik bij:
Jij kan g'n beter wijfie in
  Di hele wereld krij': —
Gezond, beskeie, zag en zoet
  En vlijtig nog bo'enop.
Zij 's tog 'n al te liewe ding —
  Di Afrikaanse pop.

Muziek van „De Smidsknecht", overgenomen uit „Liederenschat, uitgezochte verzameling van 145 Ned. Zangen en 14 Volksliederen van verschillende landen" door JB. KWAST. — D. Bolle, Rotterdam.

Grietji.

Woorden van P. J. H. te Groenberg. Muziek van Emiel Hullebroeck.

Vertellend.

f p

plan is ni, Maar myn is lank al klaar, En als jy net di
niks man-keer. Word jy maar net myn vrou, Dan is di he - le
om jou geld Dat ek jou het ge - vrâ; Maar was dit neên en

f p

Refrein: een weinig inhoudend.

f pp

woord-ji sê, Dan trou ons met me - - kaar!
we-reld reg En zal 't jou nooit be - - rou.
neên - tig maar, Sou jy mos ook sê: Ja!

Griet - ji, mijn lie - we

Refrein:

f pp

mf p

Griet - ji, Ek het jou bai - ing lief. Ag! luis - ter naar myn

mf p

Sneller.

lied - ji, myn sko - ne Griet - ji, myn har - te - dief! Mei-maand, myn hart, is

vrij - maand. Kom, ons twee vra jou Pa. — Gaat maar saam en

vermind. en vertragen *tijdmaat*

neem myn naam, Myn hart - lam, waar-om is jy skaam? Sê tog net één - keer

vertragen

Om te eindigen.

ja! — —

Iö Vivat.

(Studentenlied.)

Allegretto.

I - o vi - vat! I - o vi - vat! Nos - tro - rum sa - ni - tas!

f

Hoc est a - mo - ris po - cu - lum, Do - lo - ris est an - ti - do - tum;
Dum ni - hil est in po - cu - lo, Jam re - ple - a - tur de - nu - o;
I - o vi - vat! I - o vi - vat Nos - tro - rum sa - ni - tas!

2. Iö vivat! Iö vivat!
Nostrorum sanitas!
Nos jungit amicitia,
Et vinum praebet gaudia;
Iö vivat! Iö vivat!
Nostrorum sanitas!
Est vita nostra brevior,
Et mors amara longior,
Iö vivat! etc.

3. Iö vivat! Iö vivat!
Nostrorum sanitas!
Osores nostri pereant!
Amici semper floreant!
Iö vivat! Iö vivat!
Nostrorum sanitas!
Jam tota Academia
Nobiscum amet gaudia,
Iö vivat! etc.

Overgenomen uit „Liederenschat, uitgezochte verzameling van 145 Nederlandsche zangen en 14 volksliederen van verschillende landen", door J. KWAST. — D. Bolle, Rotterdam.

Het Weesmeisje.

Andante.

1. Aan d' oe-ver van een snel-le vliet Zat eens een wees-je neêr; Zij schrei-de, snik-te van ver-driet Haar droe-vi-ge oog-jes zeer. Zij schrei-de, snik-te van ver-driet Haar droe-vi-ge oog-jes zeer.

p

2.

Een rijke heer, die haar zo zag,
Werd innig aangedaan;
Haar treurkleed en haar luid geklag
Dat trok hem tot haar aan. } *bis.*

3.

Wel, mijn lief meisje, zo sprak hij,
Zeg, waarom treurt gij nu?
Vertel er de oorzaak van aan mij;
Kan ik, zo help ik u. } *bis.*

4.

Zij sprak en zag hem troostloos aan:
'k Heb, Heer, een droevig lot;
Gij ziet een weeskind voor u staan,
Welks hoop slechts is op God. } *bis.*

5.

Mijn moeder stierf, liet mij alleen,
Zij rust bij gindse boom,
En vader, ach! niet lang geleên
Verdronk in deze stroom. } ***bis.***

6.

Vergeefs en vrucht'loos worsteld' hij,
Terwijl zijn angstkreet klonk;
Mijn broeder zag 't en sprong er bij;
Maar, ach! ook hij verdronk. } *bis.*

7.

Het weeshuis bood mij schuilplaats aan,
En, mag ik daar eens uit,
Dan prangt [1]) mijn hart naar hier te gaan,
En, ja, dan ween ik luid. } *bis.*

8.

Neen, ween niet meer, mijn lieve kind!
Ik wil uw vader zijn;
Gij hebt een hart, dat teer bemint;
Bewaar dat vroom en rein. } *bis.*

9.

Hij nam haar mede naar zijn huis
En schonk haar spijs en drank,
Verlichtte zo haar droevig kruis,
Vroeg liefde slechts tot dank. } *bis.*

10.

En zij was trouw, zij was het waard,
Zij bleef hem steeds tot vreugd.
Zo zegent God reeds hier op aard
De liefde tot de deugd. } *bis.*

Overgenomen uit „Liederenschat, uitgezochte verzameling van 145 Nederlandsche Zangen en 14 Volksliederen van verschillende landen" door JB. KWAST. — D. Bolle, Rotterdam.

---

[1]) dringt.

Wanneer dit somers re'ent.

Woorden van BLIKOOR.

Bewerking van FL. VAN DUIJSE.

Wan- neer dit so - mers re' - ent, Dan kom di spruit - jies vin - nig af, Dan

suk - kel kha - - ki trans - por - te Bij di drif - te so bek-

af; Met hul - le os - sies en hul - le e - sels, Met hul - le

perd - jies al son - der stert - - jies, Met hul - le kha - ki van

ke - ki - ka - kha - - ki, Met hul - le kha - ki baait - jies an.

Hul sukkel bij di drifte,
Hul kaffertjies is nog so baar,
Hul wa'ens steek in di modder,
Hul watervaatji raak klaar;
Met hulle ossies en hulle esels,
Met hulle perdjies al sonder stertjies,
Met hulle khaki van ke-ki-ka-khaki,
Met hulle khaki baaitjies an.

Op di stoep staan 'n nointji,
Kijk di gesukkel an, ja an,
Terwijl di khaki ofsiertjies
Na pa se fontein toe gaan;
Met hulle ossies en hulle esels,
Met hulle perdjies al sonder stertjies,
Met hulle khaki van ke-ki-ka-khaki,
Met hulle khaki baaitjies an.

Wat het ons jou misdrewe,
Wat het ons jou misdaan, ja daan,
Dat ons hier nou ni met vrede
Na jul fontein toe durf gaan
Met onse ossies en met onse esels,
Met onse perdjies al sonder stertjies,
Met onse khaki van ke-ki-ka-khaki,
Met onse khaki baaitjies an?"

„Mij het jul niks misdrewe,
Mij het jul niks misdaan, ja daan,
Maar eers moet jul ons land weergee',
Eer dat jul so'n toe durf gaan
Met julle ossies en julle esels,
Met julle perdjies al sonder stertjies,
Met julle khaki van ke-ki-ka-khaki,
Met julle khaki baaitjies an."

Muziek van „Des winters, als het reghent", overgenomen uit „Nederlandsch Volksliederenboek", uitgave van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen.

Ik ken een lied.

Gedicht van G. ANTHEUNIS. Muziek van WILLEM DE MOL.

Moderato.

p

Lied zeer eenvoudig.

Ik ken een lied dat 't hart be-koort, Ik ken een

lied vol me - lo - dij; Ik heb het reeds als kind ge-

hoord: Die tijd is lang voor - bij.... Mijn

pp mf

Ped. ❊

moe - der zong het bij de wieg Van ha - re eer - ste

mf

Basstem.

f

zoon; Het klonk zo lief in

Poco rall.

ha - - re mond, zo heim - lik zacht en

mf *f*

schoon. O moe - - - der - zorg! O moe - - - der-

pp *mf*

p

lied! Mijn hart ver - geet u niet.

pp

p

2e koeplet.

3

Ik ken een lied dat 't hart be - koort, Ik ken een

lied vol me - lo - dij; Ik heb het in mijn jeugd ge-hoord;

pp mf

Die tijd is lang voor - bij.... Zij zong het ook, de blon - de maagd, Die

f

eens mijn lief - de won; 't Was in het veld langs groen en

Poco rall. mf f

loof, Bij len - te - lucht en -zon, ... O jeugd en lief - de! O

p

ro - ze - blaân! Hoe snel ver - welkt, ver - gaan.

3e koeplet.

3

Ik ken een lied van zoe - te min; Ik ken een

lied vol me - lo - dij; Men zong het in mijn huis - ge - zin;

pp *mf*

Die tijd is lang voor - bij.... Nu zingt het niemand, nie-mand meer De

f

ou - de ar - me man; Geen vrouw kust mij de — — tra - nen

Poco rall. *mf*

af, Die 'k niet weer - hou - den kan... Geen kind zingt 't lied - je

f *p* *Morendo.* 2

van voor - heen... 'k Ben oud en gans al - leen.

Met toestemming overgenomen uit „Ned. Zangstukken", uitgegeven door het Willems-Fonds, 1e reeks, No. 6.

Ou' Tante Koos.

(Oorsprong van woorden en muziek onbekend.)

Marsch-tempo.

jou - ne ni, D'is an - der - man se goed, waar jij om strij.

mf

mf

2.

Lang is di seun en kort is sij pa,
Mooi is di dochter en lelik is haar ma.
D' is te ver om te loop en te na om te rij,
Hoe sal ik maak om di blom te krij?
D' is ni mijne ni, enz.

3.

Bo' op di berg daar staan 'n blom,
Ik weet ni hoe te maak om bij te kom.
Mijn perd is dood en mijn os is lam,
D' is 'n anderman se goed, waar jij om kam(p).
D' is ni mijne ni, enz.

De Boer en de Schilder.

Allegro.

1. Schil - der! 'k wou mij zelf eens zien Op het doek ge - te - kend
En mijn Lijs - je bo - ven-dien, Vro - lik met mij spre-kend; Klaas, mijn jon - gen,
dient er bij, En mijn doch - ters aan mijn zij; Trijn en Griet - je
bei - den, 't Zijn twee knap-pe mei - den.

2.

Schilder mij het dorp eens mooi
  Met zijn kerk en toren,
En hoe Klaas een voeder hooi
  Inrijdt naar behoren;
Ik en Lijsjen op de straat
Met mijn dochters aan de praat;
  Zet in 't huis van binnen
  Onze meid te spinnen.

3.

Maal [1]) ons 's Zondags in de kerk,
  Laat ons hoogtij vieren;
Schilder ook mijn akkerwerk —
  Schapen, koeien, stieren.
Schilder mijne woning net;
't Jaartal op het dak gezet;
  Zolder, keuken, kelder,
  Alles even helder.

4.

Schilder hoe ik, moê en mat,
  's Avonds zit te kniezen,
En somtijds een snuifje vat
  En begin te niezen;
Hoe mijn schimmel briest op stal,
Hoort hij 't razen bij geval,
  En mijn vrouw daarneven
  Wakker schrikt van 't leven.

5.

Schilder ook, hoe Hans vol moed
  Maait het rijpe koren,
En daarbij 't „Wien Neerlandsch bloed"
  Aanheft, dat wij 't horen;
Hoe hij in het korenveld
Vrolik op zijn vingers telt,
  Hoeveel rijke schoven
  't Rijpe graan beloven.

6.

'k Houd van bonte kleuren veel,
  En van rood biezonder.
Verf mijn aanzicht donkergeel,
  Meng wat bruin daaronder;
En mijn vrouw, zo krijgt gij dank,
Als gemalen krijt zo blank;
  Geef aan bei' mijn zonen
  Rozenrode konen [2]).

7.

Smeer de verf toch niet te schraal:
  't Geld wordt licht gewonnen;
Denk, dat ik vooruit betaal
  Zeven dukatonnen [3]).
Maak vandaag 't geheel gereed,
Tien voet hoog en tien voet breed;
  Maar 'k zou haast vergeten....
  Komt gij bij mij eten?

Overgenomen uit „Liederenschat, uitgezochte Verzameling van 145 Nederlandsche Zangen en 14 Volksliederen van verschillende landen" door JB. KWAST. — D. Bolle, Rotterdam.

---

[1]) Schilder. [2]) wangen. [3]) Oud-Holl. goudstukken.

Antji Schut.

Woorden van . . . . . . ?

Licht en levendig.

Het tempo vooral niet te langzaam.

Muziek van Ad. VORSTMAN.

p

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

p

An di kan - tji

f p

Ped. * Ped. *

van 'n ran - tji in 'n reg - te mooi - e hut,

met haar Pa - pe bij di ska - pe woond' mij lie - we An - tji Schut, woond' mij lie - we An - - tji Schut.

mf

Jaagd' di een - tjies, haakt' haar been - tjies, en di wa - ter kon - ni stut:

à tempo.

Zij's ge - zon - ke en ver-

mf *rit . . . . . .* *à tempo.*

dron - ke, ag, mij ar - me An - tji Schut! Ag, mij

ar - me An - tji Schut! Bij 'n stroom - pi, waar 'n boom - pi

met zijn lom - mer dit be - skut, zuig' di ro - sies

nou hul blos - sies uit di stof van An - tji Schut,

uit di stof van An - tji Schut. Ag! ik mis - te 'er;

ag! — — ik mis - te 'er, o! mij lie - we An - tji

Schut; — — maar ik kust' 'er klei - ne zus - ter,

en dat strek - te mij tot nut! en dat strek - te

mij — — tot nut! Dit is klaar nou ook met
f> p
haar nou en mij rijm - pi's uit - ge - put; maar gen
hart - zeer of — — geen smart meer voel mij lie - we An - tji
Schut, — — voel mij lie - we An - - tji Schut!

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

crescendo.

f

Ped. * Ped. *

Voort, mijn Bruintje!

Allegretto.

1. Kom, mijn Bruin - tje, stap wat aan, Geef de moed maar niet ver-
lo - ren! Aan-stonds zal de gro - te to - ren Weer de klok van tie - nen
slaan, En dan is de reis ge - daan. Bruin-tje, Bruin-tje, stap wat aan! En dan
is de reis ge - daan. Bruin - tje, Bruin - tje, stap wat aan!

2.

'tIs wel hard, mijn goede knol!
Lijf en leden lam te rekken
Om een trekschuit voort te trekken,
Menigmalen barstensvol,
En dan nog de maag zo hol!
Voort maar, voort maar, oude knol!

3.

Menig lui en weeldrig beest
Mest zich vet met malse klaver,
Krijgt zo overvloedig haver;
Maar zo is 't al lang geweest:
't Minste werk geeft dikwels 't meest..
Stap maar vrolik voort, mijn beest!

4.

Zo als 't bij de paarden gaat,
't Gaat bij heren al om 't even:
't Meeste loon wordt vaak gegeven
Hem, die andren werken laat
Of het zelf niet eens verstaat.
Voort maar, voort maar, kameraad!

5.

Ja, mijn paard! 't is 's werelds wil:
Groten krijgen naar begeren;
Ons laat men het meest ontberen,
Ja, dat zien wij zonder bril.
Wat ik zeg, dat is geen gril.
Bruintje, Bruintje, sta niet stil!

6.

Hij, die voordeel 't meest geniet,
Zal gewis zo hard niet werken;
Hij zal ziel en lichaam sterken.
Hemelheer! Gij zijt, die 't ziet!
Gij vergeet Uw schepsels niet!
Voort dus, voort dus, oude Piet!

7.

Ja! het zuurverdiende brood
Wordt ons toch zo schaars gegeven;
Dus ons leven is geen leven;
Steeds in vrees, in angst en nood,
En met stomp en slag en stoot,
Bruintje, Bruintje, gaan wij dood!

8.

Zo! daar komen we aan de stad!
Nu ten minste kunt gij rusten;
't Voeder zult gij ook wel lusten;
En, al is 't niet volop zat,
Bruintje, nu krijgt gij toch wat!
Welkom, welkom aan de stad!

Overgenomen uit „Liederenschat, uitgezochte verzameling van 145 Nederlandsche Zangen en 14 Volksliederen van verschillende landen" door JB. KWAST. — D. Bolle, Rotterdam.

Di Steweltjies van Sannie.

Woorden van F. W. Reitz. Muziek bewerkt door X.

1. Pas al - tijd ver 'n vrou - mens op; Dit help jou net gen

mf

stuk ni: Steek jij jou nek eers in di strop, Dan

kan jij nooit los ruk ni.

2.

So is dit oek met mij gewees:
Ek was ni reg van plan ni,
Toen was dit lank al klaar met Kees:
Ek was geknoop an Sannie.

3.

Skaars was ek achttien jare oud,
Toe vrij ek al na Sannie;
Mijn sakorlosie was van goud,
En 'k gé pad ver gen man ni.

4.

Haar ouers het ons uitgelag;
  Hul seg, ons is mar vul'tjies,
En ek moet nog 'n bietji wag
  Met sulke kinderspul'tjies.

5.

Mar, neef, ek moet jou tog verhaal,
  Hoe dit met mij gebeur is;
Jou tijd die kom oek nog eenmaal,
  Vóór jij mooi reg daar deur is.

6.

Ek droom mos, dat sij vóór mij staat,
  Met splinter-nuwe stewels.
Hul mag van kleine voetjies praat,
  Mar Sannie het twee knewels.

7.

Ek trek mij an di oggend vroe':
  „Saal op di skimmel daar!"
Toen rij ek reg-uit Sannie toe,
  Om te hoor hoe sij nog vaar.

8.

„Goei' morre, Tante! — morre, Oom! —
  „En waar is Sannie dan?"
Daar kom sij net so's in mijn droom,
  Met diselfde stewels an.

9.

Wel, ek sal jou mar kortaf sê,
  Ek het haar toen gevrâ,
Of sij mijn ver 'n man wil hê.
  Toen seg sij sommer: „Ja!"

10.

'n Mens die blij' tog mar 'n mens.
  Ek weet ni wat 's di rede;
Mar, so's hij krijg net wat hij wens,
  Dan wort hij ontevrede.

11.

Dit help nou weinig om te huil,
  Al het ek spijt van Sannie;
Kon ek di ou'-ding maar verruil,
  Dan sou ek — mar ek kan ni.

Het Kwezelken.

(Horae Belgicae, Pars II).

Een weinig vlug.

p

1. „Zeg, kwe-zel-ken, wil-de-gij dan-sen? Ik zal u ge-ven een ei." „Wel neen ik", zei dat kwe-zel-ken, „Van dan-sen ben ik vrij; 'k En kan niet dan-sen, 'k En

mag niet dan - sen, Dan - sen is on - ze re - gel niet; Ba-

gijn - tjes en kwe - zel - kens dan - sen niet." —

2.

„Zeg, kwezelken, wilde gij dansen?
„Ik zal u geven een koe".
— „Wel neen ik", zei dat kwezelken,
„Van dansen word ik moe;
„'k En kan niet dansen,
„'k En mag niet dansen,
„Dansen is onze regel niet;
„Bagijntjes en kwezelkens dansen niet". —

3.

„Zeg, kwezelken, wilde gij dansen?
„'k Zal u geven een peerd".
— „Wel neen ik", zei dat kwezelken,
„'t En is mij 't dansen niet weerd;
„'k En kan niet dansen,
„'k En mag niet dansen,
„Dansen is in onze regel niet;
„Bagijntjes en kwezelkens dansen niet". —

4.

„Zeg, kwezelken, wilde gij dansen?
„Ik zal u geven een man".
— „Wel ja ik", zei dat kwezelken,
„'k Zal dansen al wat ik kan;
„Ik kan wel dansen,
„Ik mag wel dansen,
„Dansen is in onze regel wel;
„Bagijntjes en kwezelkens dansen wel". —

Uit „Nederlandsch Volksliederenboek", uitgave van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen.

[1]) kwezelken = geestelike zuster. [2]) bagijnen of begijnen = geestelike zusters, die geen kloostergelofte doen.

Bruid-toe.

Allegretto. Woorden van M. H. N. uit „De Afrikaner."

1. Di Sui - de - wind waai sterk en koud, Re'en stort vin - nig
2. Want ik gaan na mij lief - ste toe. Is dit koud en

neer; Maar ik gee om g'n re'en of wind, Laat van
nat En don - ker, dat jij niks kan sien: Blou - bok

niks mij keer, mij keer, — laat van niks mij keer.
ken di pad, Di pad, — Blou - bok ken di pad.

3. Ik vrees ook ver g'n spoke ni,
Blij maar sing en fluit;
Want mij gedagtes vlie' al so's
Skimme voor mij uit,
Mij uit, — skimme voor mij uit.

4. Daar is haar huis, daar brand di lig!
Wag sij al ver mij?
Wat blijskap! - Kom, ou Bloubok, kom!
'k Sal 'n soentji krij,
Ik sal, — 'k sal 'n soentji krij.

5. Eén soentji! — Nee, wat! meer as één,
Lekker, sag en soet:
Dit laat jou wind en re'en vergeet,
Gee jou nuwe moed,
Ja moed, — gee jou nuwe moed.

6. En dalkies kan di re'en maar kom,
Kan di wind maar fluit;
Dan sit ik lekker warm en droog
Bij mij liefste bruid, —
Ja bruid, — bij mij liefste bruid.

Muziek van „Het Patertje", overgenomen uit „Liederenschat", uitgezochte Verzameling van 145 Nederlandsche Zangen en 14 Volksliederen van verschillende landen door JB. KWAST. — D. Bolle, Rotterdam.

'k Zag twee Beren.

Zeer opgewekt.

mf

1. 'k Zag twee be - ren: Brood - jes sme - ren. O, wat was 't een won - der!

't Was een won - der bo - ven won - der, Dat die be - ren sme - ren kon - den.

Hi, hi, hi! Ha, ha, ha! 'k Stond er bij en ik keek er na.

2. 'k Zag twee vlooien: mutsen plooien.

3. 'k Zag twee spreeuwen: schuiten breeuwen.

4. 'k Zag twee apen: wortelen schrapen.

5. 'k Zag twee muizen: touw uitpluizen.

enz. enz.

(Medegedeeld door G. J. Boekenoogen.)

Overgenomen uit „Nederlandsch Volksliederenboek", uitgave van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen.

Hoe vermaak'lik zijn de dagen.

Oud Afrikaans lied. Bewerkt door GERARD W. BAKKER.

1. Hoe ver - maak' - lik zijn de da - - gen, Als gij
dik - maals bij mij zijt. Vrij van droef - heid, vrij van
Vrij van droef - heid vrij van
kla - gen, Is mijn hart in u ver - blijd, Is mijn
hart in u ver - blijd, Is mijn hart in u ver - blijd.

2. U te zien en trouw te minnen,
   U te zeggen dat 'k u min,
Dat verheugt mijn hart en zinnen,
   Daar is groot' verg'noegdheid in.

3. Waarom moet gij van mij scheiden?
   Ach! wat lijd ik toch verdriet!
Nochtans denk ik met verblijden:
   Onze harten scheiden niet.

4. Gij hebt trouw aan mij gezworen,
   Mij met hart en ziel bemind. —
U alleen heb 'k uitverkoren
   Als mijn minnaar en mijn vrind.

5. Niemand zal mijn hart ontvangen
   Dan mijn minnaar gans alleen;
Duizend zuchten met verlangen
   Zend ik daag'liks tot hem heen.

Jan mijne man.

Zeer vlug, met aardige voordracht.

mf

1. Jan mij-ne man zou rui-ter wor-den, Jan mij-ne man die had geen paard, Toen nam hij de kat en trok 'm bij zijn staart, Toen had Jan mij-ne man een paard.

2.

Jan mijne man zou ruiter worden,
Jan mijne man die had geen zaâl;
Toen nam hij een ei en brak de schaal,
Toen had Jan mijne man een zaâl.

3.

Jan mijne man zou ruiter worden,
Jan mijne man die had geen toom;
Toen nam hij zijn jas en scheurde een zoom,
Toen had Jan mijne man een toom.

4.

Jan mijne man zou ruiter worden,
Jan mijne man die had geen zweep;
Toen nam hij zijn hemd en scheurde een reep,
Toen had Jan mijne man een zweep.

Overgenomen uit „Nederlandsch Volksliederenboek", uitgave van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen.

Tante Kati haar Dogtertji.

Woorden van . . . . ?

Vlug en opgewekt.
Met veel voordracht te zingen.

Muziek van AD. VORSTMAN.

p

Tan - te Ka - ti het 'n dog - ter - tji, 'n

Blon - de krul - le - kop; Di kind - ji is so lief en soet,

mf

Lijk net 'n fraai - e pop. Sij het twee blou - we

p

o - gies En 'n mond - ji, o, so mooi; Haar

p

crescendo — p

ron - de vet - te wan - ge - tjies Is as 'n roos so rooi. Sij

p crescendo p

kan al reg - te lek - ker praat, Is slim en so ge - sond; Sij

het twee klei - ne voe - tjies en Daar loop sij al mee rond.

p scherz.

As

Scherzando.

mf p

pa - pa van sijn werk af kom, Dan is di noi so blij; Dan

mf p

f

word sij daad'-lik op - ge - til Om op sijn knie te rij, Om

f

f

op sijn knie te rij. Dan kraai sij nes di haan - tji kraai, Dan

f

mf

mauw zij nes di kat; Dan maak sij boe! boe! nes di os,

mf

Van al - les weet sij wat.

marcato.

rit.

So gaat dit van di og - gend af Tot

mf *f*

an di a - vend laat, Di he - le dag so on - - vermoeid, Tot

mf *f*

Ped. * Ped. *

ritenuto.

dat sij sla - pe gaat.

ritenuto . . . . . *pp*

Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

Slaap, kindje, slaap!

Wiegelend.

Slaap, kind - je slaap! Daar bui - ten loopt een schaap,

Schaap - je met wit - te voet - jes, Drinkt er de melk zo zoet - jes,

Schaap - je met zijn wit - te wol, Kind - je drinkt zijn buik - je vol.

Overgenomen uit „Nederlandsch Volksliederenboek", uitgave van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen.

Vrijstaats Minnelied.

(Oorsprong van woorden en muziek onbekend.)

Mars-tempo. ***mf***

1. A - li Brand, di lief - ste van mijn land, Kom
2. Koe - tjies en kal - fies, al - les kan jij krij.
3. Als jij ni wil ni, dan weet ik wat ik doet; Dan

imitatie guitar ***mf***

laat ons on - se ska - pies in één klom-pi ja'. Kom
Perd-jies om te rij - e, koe-tjies om te mel - ke.
vat ik 'n ta - maai riem en die bind ik om je voet. En

f

gee mij per-mis - si, mij lief - ste A - li Brand. Kom
Koe - kies en kof - fi voor di tan - ta's en di ooms, En
so, mij lief - ste A - li, hou ik dan voor jou vas; Want

mf

laat ons na di dorp toe gaan Om te haal di pre - di - kant.
ban - je, ban - je geld Voor di doch-ters en di soons.
sonder mij lief-ste A - li is 't le - ven mij 'n las.

'k Heb mijn wagen volgeladen.

Opgewekt.

'k Heb mijn wa - gen vol ge - la - den Vol met ou - de wij - ven; Toen ze

f

op de mar-(re)kt kwa-men, Be-gon-nen zij te kij - ven. Nu neem ik van mijn

le - vens - da - gen Geen ou - de wij - ven op mijn wa - gen; Hop, paard-je, hop!

2. 'k Heb mijn wagen volgeladen
Vol met oude mannen;
Toen ze op de mar(re)kt kwamen,
Gingen zij samenspannen.
Nu neem ik van mijn levensdagen
Geen oude mannen op mijn wagen;
Hop, paardje, hop!

3. 'k Heb mijn wagen volgeladen
Vol met jonge meisjes;
Toen ze op de mar(re)kt kwamen,
Zongen zij als sijsjes.
Nu neem ik van mijn levensdagen
Steeds jonge meisjes op mijn wagen;
Hop, paardje, hop!

Overgenomen uit „Nederlandsch Volksliederenboek", uitgave van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen.

Daar was laatst een meisje loos.

Aardig voor te dragen, niet te snel.

1. Daar was laatst een meis - je loos[1]), Die wou gaan va - ren,
die wou gaan va - ren; Daar was laatst een meis - je loos,
Die wou gaan va - ren voor licht ma - troos.

p

2.

Zij moest klimmen in de mast,
Maken de zeilen, maken de zeilen;
Zij moest klimmen in de mast,
Maken de zeilen met touwtjes vast.

3.

Maar door storm en tegenweer
Sloegen de zeilen, sloegen de zeilen;
Maar door storm en tegenweer
Sloegen de zeilen van boven neer.

4.

„Och, kapteintje, sla me niet:
„Ik ben uw liefje, ik ben uw liefje;
„Och, kapteintje, sla me niet:
„Ik ben uw liefje, gelijk gij ziet!"

Overgenomen uit „Nederlandsch Volksliederenboek", uitgave van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen.

[1]) loos = slim, listig.

Hoe sal ik maak, mijn liefste kind?

Woorden van BLIKOOR. Muziek van HANNA WOLFF.

Rustig, doch niet te langzaam.

Dolce.

Jij vra ver mij: hoe kom 'k ni praat En ni ge - sels ni, lief - ste kind.

p Jij weet mos, wie ver - lief is haat *pp* Om ban - je te

raas, mijn lief - ste kind. Maar so een re - - de, sê ik

die, Dan is jij kwaai, mijn lief - ste kind. Wat ik dan

sê, dat weet ik ni. Ik sit so maar, mijn lief - ste

kind.

p

Ik wil ver
L. H.
vas wel lach en praat, Maar ik is se - ker, lief - ste
kind, Di woor - de, wat mijn mond ver - laat, Ver - staan ik
pp
rall. à tempo.
self niet, lief - - ste kind. Dan sê jij weer: ik is so
rall.

naar Of 'k is so snaaks, mijn lief-ste kind, En jij's weer

kwaai, di's di ge - vaar. Hoe sal ik

p *f* *p*

rall. *à tempo.*

maak, mijn lief - ste kind?

à tempo. *rall.*

L. H.

p

Ped.

Gertji.

(Oorsprong van woorden en muziek onbekend.)

1. Wan - ner kom ons trou - dag, Ger - tji, Ger - tji? Hoe's dit dan so stil met jou? Ons is so lank ver - loof al, Ger - tji, Ger - tji! Dit is tijd dat ons gaat trouw.

Refrein.

f

f

Gloo' toch, Ger - tji, ik sal nooit ni, nooit ni Nog lan - ger

aan jou sleep-touw blij' ni, blij' ni. Jij denk mis-kien: ik kan ni

dood ni, dood ni; Maar mij ja - re gaat voor - bij.

2.

(Zij) 'k Hoor, jij is verliefd op Sari;
Maar die pret moet jij laat staan!
Pas maar op voor Pieter en Dani:
Hul is kèrls, wat so maar slaan.

Refrein.

(Hij) Jij weet, as ons Zondags kuier
Achter om di kop voorbij,
Dan zeg ik: Nonni, lich jou sluier,
Kom en geef 'n soen ver mij.

Refrein.

4.

(Zij) Janni, al di soentjes help ni,
Kijk ver Pieter en ver Griet:
Vandaag wil hul mekaar ni hè ni:
Al di soentjes is ver niet.

Refrein.

6.

(Zij) Ons moet dan di pret maar staan laat,
Ons moet maar di soen' laat blij;
Ik sal mijn ei'e pad dan krij maar
En jij kan naar Sari vrij.

Refrein.

N.B. Het 5de koeplet, bevattende de woorden door Janni gesproken, ontbreekt. Het liedje werd de verzamelaar meegedeeld door een Hollander die het op commando en in krijgsgevangenschap had horen zingen.

Een nieuw lied van een meisje en een schipper.

Woorden van A. C. W. STARING. Muziek van M. A. BRANDTS BUIJS.

Luimig.

1. 't Was och-tend; een meis - je ging wand'len aan 't strand; Een boot - je dat

vlag - de lei reê [1]), En straks was de vriend - li - ke schip-per ter hand, Die

sprak: „Schoon kind, wilt gij meê? — 't Is het rech - te ge - tij om te

va - ren, Nu de mor - gen - zon glanst op de ba - ren [2]). Grijp moed, schoon

mp *mf*

2.

Het meisje, met blosjes op voorhoofd en wang,
Stond peinzend aan 't ruim van de zee;
Daar klonk uit den hoge een tovergezang,
Daar murmelde 't zacht langs de reê [3]):
„Ga varen, lief kind, ga varen!
„De morgenzon glanst op de baren;
„Gij voert het geluk met u meê!" (*bis*).

3.

Maar tranen bedauwden een moederlik oog
Het scheiden, het missen doet wee!
En troostend begon weer de zang van omhoog,:
En blijder herhaalde de reê:
„Laat varen 't jong paar! laat varen!
„Gelijk van gemoed en van jaren,
„Doorkruist het een veilige zee!" (*bis*).

4.

Wat deed nu het meisje? Het waagde de kans;
En luid riep de schipper „hoezee!" (*bis*).
En de golfjes droegen met vrolike dans
Hun bootje van de effene reê.
Blijf varen, jong paartje, blijf varen,
Gewiegd op de huppelende baren,
In 't zonlicht van voorspoed en vreê! (*bis*).

Overgenomen uit „Nederlandsch Volksliederenboek", uitgave van de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen.

---

[1]) lei reê = lag gereed, klaar. [2]) baren = golven. [3]) reê = reede = strand.

Kerel, pas op!

Met verlof van de uitgevers, Holl.-Afr. Uitg. Mij., overgenomen uit „Ons Tijdschrift", Afl. 7, 1897—8; ontleend aan Th. M. Tromp's „Herinneringen uit Zuid-Afrika" en volgens mededeeling een gedicht van S. P. du Toit naar het Engels van Longfellow's „Beware", een vertaling van „Hüt du dich" uit „Des Knaben Wunderhorn".

In Volkstoon, met versnelling naarmate van de tekst. Muziek van P. A. van Antwerpen.

f Ke - rel, pas op! Ke - rel, pas op!

rit.

f Ek ken 'n mei - sie, mooi en klein; p Pas

op! pas op! rit. pas op! f Nou is zij grof, net nou weêr fijn; p rit. Pas

f
op! pas op! pas op! Be-trouw haar nou, Dan fop sij jou; Be-
rit.
f
rit.
pp
trouw haar nou, dan fop sij jou. Pas op! pas op! pas op! Pas
rit.
mf
op! Sij het twee o - gies bruin en saf;
p
Eers loer sij skuins en dan weer af;

mf
Pas op! pas op! Sij sal jou fop; pas
mf
op! pas op! jou e - sels - kop! So fijn nes goud - draad
pp
is haar haar, En wat sij seg dit jok sij maar. Pas
op! pas op! pas op! pas op!

f

Haar

f

p

hal - sie is so wit a's ijs; Pas op! pas op! pas

f

op! Sij weet ook hoe - veel sij moet wijs; Pas

p

f

p

f

op! pas op! Pas op! Be - trouw jij haar, Dan

f

is dit klaar; Be - trouw jij haar, Dan is dit klaar; Pas

rit.

op! pas op! pas op! Geef sij jou 'n

rit. *f*

mooi - je kans, Pas op! pas op! pas op! Want

à tempo.

vraag jij haar, dan draai sij om. Pas

volgen

op! pas op! pas op! En

jij 's ge - - fop. Daar loop jij heen. Daar

terugh.

loop jij heen Met 'n blou - we skeen, Met 'n

terugh.

vlug.

blou - we skeen. Pas op! Pas op!

vlug.

Mamma, 'k wil 'n man hê!

(Zuid-Afrikaans Volksliedje.)

Pianobegeleiding van C. VAN DER LINDEN.

1. Mam - ma, 'k wil 'n man hê! Wat - ter man, m'n lie - ve kind?

Wil jij dan 'n Frans - man hê? Nee, mam - ma, nee! 'n

Fran - se man, die wil ik ni, Want par - lez - vous ver - sta ik ni.

Dit is mij ple - sier Met di Boer - jong - ke - rels hier.

2.

Mamma, 'k wil 'n man hê!
Watter man, m'n lieve kind?
Wil jij dan 'n Hollander hê?
Nee, mamma, nee!
'n Hollander, die wil ik ni,
Want God vervloek (§) dit kan ik ni.
Dit is mij plesier
Met di Boer-jongkerels hier.

3.

Mamma, 'k wil 'n man hê!
Watter man, m'n lieve kind?
Wil jij dan 'n Duister hê?
Nee, mamma, nee!
'n Duisterman, die wil ik ni,
Want Schweinefleisch dat lus ik ni.
Dit is mij plesier
Met di Boer-jongkerels hier.

Koepletten verder „ad libitum" met Chinézen, Turken, Kaffers, enz.

Het laatste:

Mamma, 'k wil 'n man hê!
Watter man, m'n lieve kind?
Wil jij dan 'n Boer soms hê?
Ja, mamma, ja!
'n Boereman, die wil ik hê,
In 'n Boer sijn arme wil ik lê,
Dit is mij plesier
Met di Boer-jongkerels hier.

(§) Zinspeling op het voor Afrikaners zo pijnlik en ergelik misbruik van Gods naam door zo vele Nederlanders.

Di Meisies van di Kaap.

(Overgenomen uit „Ons Land" van 13 Juli 1907.)

Woorden van „Susan".

Vrolik maar niet te vlug.

Muziek van C. VAN DER LINDEN.

mf

p

p

1. Di dig - ter sing van „Ber - re", Van „Lief - de" en van
so'n vol - maak - te we - se Af - kom - stig van 'n
noit - jies vol van le - we En laat jou nim - mer

„Slaap", Maar ek, na eind - loos
aap? 'k Kan Dar - win, gloo'k, nog
gaap; Hul tong kan nooit be-

vertragen.

ter - re Van mei-sies heind en ver - - re, Ver - hoog nou tot di
le - - se; Van hul kan 't waar ni we - - se, Dit hoef hul niet te
ge - - we; Elk een kan praat voor se - - we, Wil j' hul maar 'n kan-si

vertragen.

à tempo.

Koor.
Refrein.

ster - re Di mei-sies van di Kaap.
vre - se, „ „ „ „ „ „
ge - we, „ „ „ „ „ „

Di mei - sies, di

à tempo.

rit.

na het 1e en 2e koeplet.

mei - sies, di mei-sies van di Kaap.

8va

A

terugh.

à tempo.

A: na het 3e koeplet dadelik verder bij ⊕ B

B ϕ na het 3e koeplet.

2. Wat! 3. Hul's Kaap

dim. *p*

Langzamer. *terugh.*

(4) Maar soms kan 't wel ge - beu - re, Dat di en - gel - tji in haar

pp

slaap, — — — En dan — 'k moet dit be-

terugh. *pp*

vlugger.

treu - re — Is di dui - vel - tji sijn kleu - re Net mak - lik te be-

terugh.

speu - re In di mei - sies van di Kaap.

rall.

Langzamer. Ernstig.

(5) Maar, als di sie - ke wag - te Op heil - saam mil - de

pp

rall.

slaap In lan - ge, rust - loos nag - te, Vol pijn en ang - stig

ten.
rall.
klag - te, Hul kan di *leed* ver - sag - te, Di mei - sies van di
volgen
volgen
Vrolik.
Kaap.
(6) Kom
fp tempo 1º.
f
gouw van al - le oor - de; Haas, — voor jou hart ont - slaap,
Van Sui - de, Wes - te, Noor - - de; Kom,
scherzando

terughoudend

bind met lief - des - koor - - de, Ge - vleg met soe - te woor - de, Di

volgen

Koor.

à tempo. *Refrein.*

mei - sies van di Kaap, Di mei - sies, di mei - sies, di

à tempo.

terugh. *à tempo.*

mei - sies van di Kaap.

8va

terugh. *à tempo.*

di mei - sies van di Kaap!

Afrikaans Bo'!

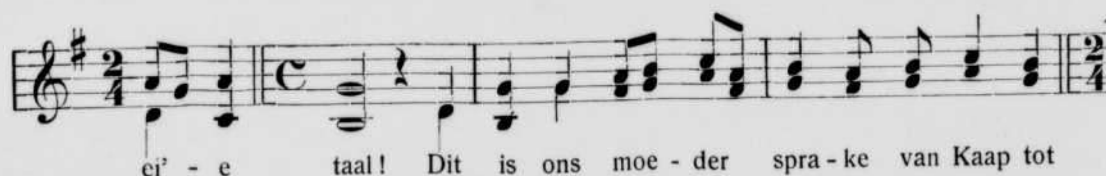
(Wijsi: „Wilhelmus van Nassouwe").

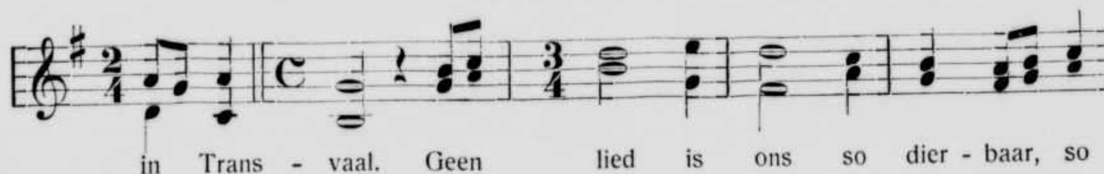
Om tweestemmig te zingen zonder begeleiding.

Woorden van H. Visscher.

Krachtig.

2.

Di kunst van Afrikaners
sij in hul' ei'e taal;
In dicht, toneel of storie
slijp ons ons ei'e staal.
Ons het dit reeds als kinders
van Moeder geleer.
Ons hou di taal in waarde:
Geen mens sal ons keer!

3.

Trap vast nou, Afrikaners!
trap vast voor julle taal!
Geen vreemd'ling kan dit vat ni,
hoe hul ook spot en smaal.
Solang ons nog als Nasie
ons ei'e taal eer,
Sal ons als Nasie stand hou:
geen mens kan dit keer!

Di Veldpartijtji.

Woorden van Mimi E. Rothman.[1] Muziek van Gerard W. Bakker.

1. Kook tog gou di kof - fi! Ke - tel, kook tog gou! Boe - ti, bring nog hout an, Haas-tig, haas-tig nou! Bring re - nos - ter - bos - sies! Ar - ri! maar dit rook! Mij o' - e's vol tra - ne, Maar ek - ke lag ook.

2.

Sussi, set di goed reg
— Ek is ook al daar —:
Koppies en di pier'nkies!
Nou's di koffi klaar!
Klein sus, gee di koek om;
Self mag jij dit dra';
Koffi, koek en lekkers,
Da' wag ons maar na!

3.

Kom nou met ons saam speel,
Almal in 'n kring!
Ons gaat Siembaba speel,
Ons gaat dans en sing.
Veels geluk, ou Sussi!
Hou jij maar goed bij,
Dan kom dalkies net weêr
So'n lekker partij.

---

[1]) Met enige wijzigingen overgenomen uit „De Unie", September 1907.